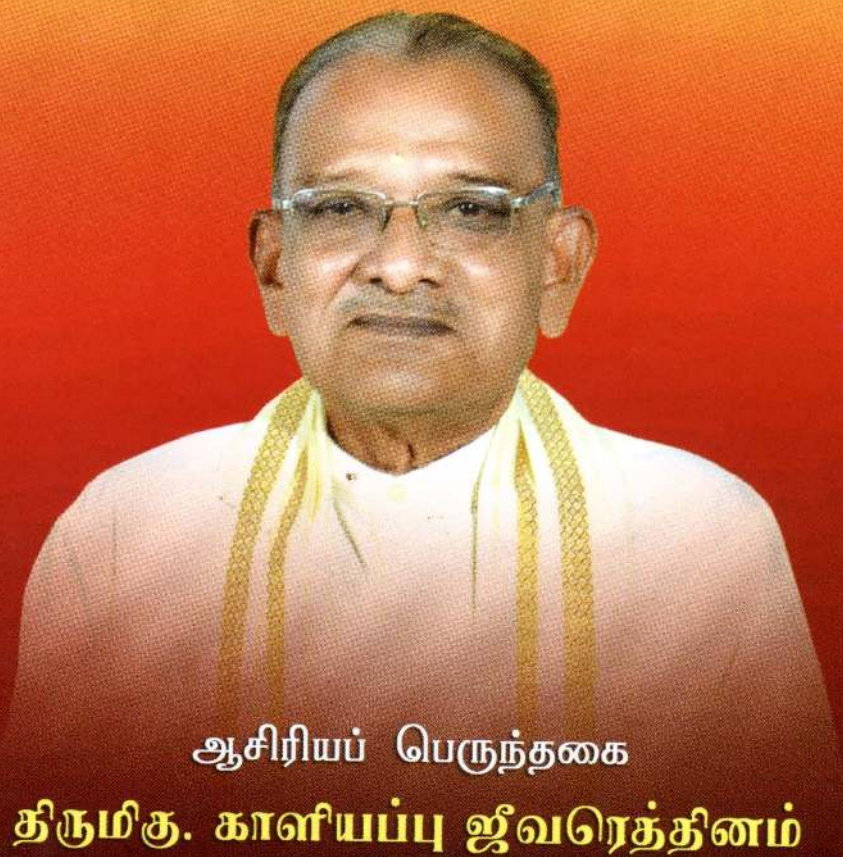

ஜீவகம்

ஒரு வரலாற்றின் மொழி

31ம் நாள் நினைவு மலர்

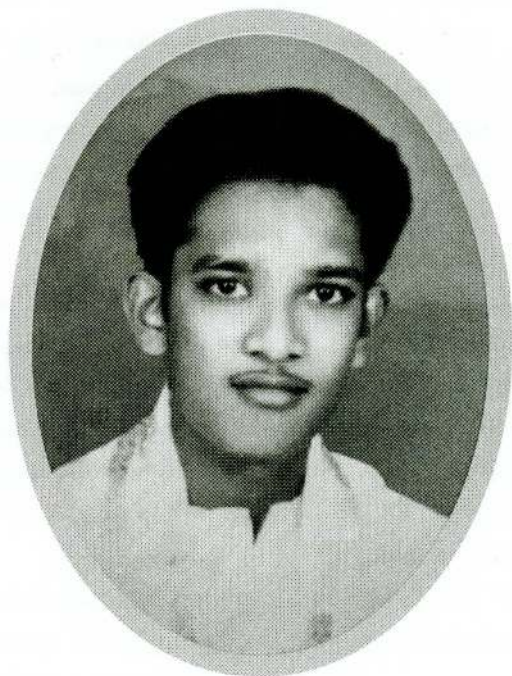

ஆசிரியப் பெருந்தகை

திருமிகு. காளியம்பு ஜீவரெத்தினம்

ஜீவகம்

ஒரு வரலாற்றின் மொழி

31ம் நாள் நினைவு மலர்

வினாயகம்
தமிழ்நாடு

நூல் : ஜீவகம் - ஒரு வரலாற்றின் மொழி
பதிப்பு : 2022 ஜூலை, 23
வெளியீடு : அமரர். ஜீவரெத்தினம் குடும்பத்தினர்
வெளியீட்டில் உதவி : வி.மைக்கல்கொலின் (ஆசிரியர் - மகுடம்)

அறிமுகம்

மனித வாழ்வு என்பது எப்போதும் கொண்டாட்டத்துக்குரியது. மகிழ்வும் துயரமும் மாறி மாறி வந்து நம்மை தகவமைத்துக் கொண்டு செல்லும் இடு பொருட்களாக அமைகின்றன.

வாழ்வில் நாம் பல மனிதர்களை சந்தித்தாலும் சிலரது வாழ்வு நமக்கு வழிகாட்டியாக முன்னுதாரணமாக அமைந்து விடுகின்றன . அத்தகைய பெருமைக்குரிய நல்லாசானாக நம் மண்தகை சான்றோன் ஆசிரிய பெரியோன் காளியப்பு.ஜீவரத்தினம் அவர்கள் நினைவாக உங்கள் முன் இந்த நினைவு மலர் கைகளுக்கு வருகிறது.

சிலருக்கு கேள்விகள் எழலாம் இவை தேவைதானா? என்று ஆம் தேவைதான் என்று பதில் பல பக்கங்களிலிருந்தும் எழும். ஏன் நாம் நம் அடுத்த சந்ததிக்கு எதை விட்டுச் சென்றுள்ளோம் என்பதை வரலாறு நமக்கு காலம் காலமாக உணர்த்திச் செல்கிறது.

வரலாறாய் வாழ்ந்தவர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் தமிழர் வரலாற்றில் சங்க காலம் முதல் பதியப் பட்டு வருவதை தொல்லியல் சான்றுகள் நிரூபிக்கின்றன சங்கப் பாடல்கள் அக்காலத்தில் வாழ்ந்த மனிதர்கள் பற்றிப் பேசுகின்றன கல்வெட்டுகள் அவர்கள் நினைவைக் குறித்துப் பேசுகின்றன வரலாறு பதிவிடப் பட வேண்டிய ஒன்று அந்த வகையிலேயே தன் வாழ்வை அர்ப்பணிப்புள்ளதாக வாழ்ந்து முடித்த ஒரு அறிவார்ந்தோனாகிய திருமிகு.காளியப்பு.ஜீவரத்தினம் பற்றி இந்த “ஜீவகம்” எனும் நூல் பேசுகிறது.

இந்த நூலுக்கு பங்களிப்பு செய்த எல்லோருக்கும் நன்றிகள் ஆயிரம். சிறப்பாக வடிவமைத்து வெளியீட்டில் உதவிய நண்பர் மகுடம் மைக்கல் கொலினுக்கும் மட்டக்களப்பு வணசிங்க அச்சகத்தினருக்கும் நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

- தொகுப்பாளர்

மண்தகை சான்றோன் ஆசிரியப் பெரியோன் அறிவார்ந்தோன் திருமிகு.காளியப்பு ஜீவரத்தினம்

வாழ்க்கைக் குறிப்பு

கட்டைபறிச்சானின் பாரம்பரியமான குடும்பத்தின் பரம்பரை பெருமை கொண்ட குடி வழியில் சோமநாதி அன்னப்பிள்ளையின் மகன் காளியப்புவுக்கும் இராமுப்பிள்ளை பொன்னம்மாவின மகள் வேலாச்சிக்கும் ஒரே ஒரு தவப் புதல்வனாய் 1937 வைகாசித் திங்கள் 2ஆம் நாள் பிறந்து ஆசிரியப் பெரியோனாய் அதிபரில் சிறந்தோனாய் உயர்வு பெற்றார்.

கட்டைபறிச்சான் பிரதேசத்தில் முதலாவது பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராவார் அரசு ஆசிரிய சேவையின் முதலாவது ஆசிரியர் இவரே. 11.05.1959 அன்று ஆசிரிய நியமனம் கிடைக்கப் பெற்றதன் மூலம் இப் பிரதேசத்தின் முதலாவது அரசாங்க ஆசிரியர் எனும் பெருமைக்குரியவரானார்.

ஆரம்பக் கல்வியை சேனையூர் மெதடிஸ்த மிசன் கல்லூரியில் (இன்றைய கட்டைபறிசான் விபுலானந்தர் வித்தியாலயம்) கற்று இடைநிலைக் கல்வியை மூதூர் புனித அந்தோனியார் வித்தியாலத்தில் பயின்று அந்தப் பாடசாலைக்கு பெருமை சேர்த்தவர்களில் முதன்மை பெற்றவர்களில் ஒருவர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது.

எப்போதும் தனக்கு ஆசிரியர்களாக வாய்த்தவர்களை நினைவு கூர்ந்து நம்மோடு பகிர்ந்து மகிழ்ந்து கொள்வார் தன் ஆரம்பக் கல்விக்கு துணை புரிந்த திரு.செல்லையா, திருமதி மீனாட்சி, திரு.கனகசபை, திருமதி. ஒப்பிலாமணி, திரு. அரசரெத்தினம், திரு. சுப்ரமணியம் என எல்லோரையும்

மறவாத மாண்பு அவருக்குரியது. அத்தோடு மூதூர் புனித அந்தோனியார் வித்தியாலயத்தில் தன்னை ஊக்குவித்து உற்சாகமூட்டிய திரு. சிப்பிரியான் பெர்னாண்டோ அவர்களையும் திரு. கிருஸ்னபிள்ளை, திரு. பஸ்தியாம் பிள்ளை, திருமதி.கிருஸ்னபிள்ளை என பலரையும் நன்றியுடன் நினைவு கூர்வது குறிப்பிடத்தக்கது.

அந்த நாட்களில் போக்குவரத்து வசதிகள் என பல இடைஞ்சல்கள் மத்தியிலும் விடா முயற்சியின் காரணமாக சிரேஸர் தராதர வகுப்பில் தமிழ், கணிதம், குடியியல் தமிழ் இலக்கியம், சித்திரம், சரித்திரம், பூமிசாத்திரம் என எல்லாப் பாடங்களிலும் தனித் திறமை கொண்டவராக இருந்தார்.

1953 ம் ஆண்டு அரசாங்க பொதுப் பரீட்சைக்கு முகம் கொண்டு மிகச் சிறந்த பெறுபேறுகளை பெற்றுக் கொண்டார். உயர் கல்விக்கான வசதி வாய்ப்புகள் இருந்திருந்தால் ஒரு பேராசிரியராக உயர்ந்திருப்பார். ஆனாலும் சரித்திர பாடம் கற்பிப்பதில் அவர் ஒரு பேராசிரியரே.

கல்விக்கு கரையில்லை என்பர் அது போலவே ஆசிரியர் பொதுத் தேர்வில் 1954 ஆம் ஆண்டு சித்தியடைந்து 1956,1957 ஆம் ஆண்டுகளில் மட்டக்களப்பு ஆசிரிய பயிற்சிக்கலாசாலையில் பயின்று பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக தகுதி பெற்று தான் பிறந்த கட்டைபறிச்சான் மண்ணுக்கு பெருமை சேர்த்தார் .

திருகோணமலை பெருந்தெரு மெதடிஸ்த மிசன் பாடசாலையில் (இன்று பெருந்தெரு விக்கினேஸ்வரா வித்தியாலயம்) முதல் நியமனம் பெற்று தன் ஆசிரிய சேவையை தொடங்கி தொடர்ந்து, சேனையூர் மத்திய கல்லூரி,மூதூர் புனித அந்தோனியார் வித்தியாலயம் ஆகியவற்றில் ஆசிரியராக சிறப்பாக பணி புரிந்து எல்லோர் மத்தியிலும் நல்லாசிரியர் எனும் மதிப்பு பெற்றார்.

20.03.1972 ஆம் ஆண்டு இளக்கந்தை அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலையின் அதிபராக பொறுப்பேற்று தொடர்ந்து மூதூர் புனித அந்தோனியார் வித்தியாலயத்தில் உப அதிபராக கடமையாற்றினார். 1979 முதல் 1982 வரை கட்டைபறிச்சான் விபுலாநந்தர் வித்தியாலயத்தின் அதிபராக கடமையாற்றி சிறப்பான சேவை செய்தார். அதனை தொடர்ந்து திருகோணமலை மேற்கு தமிழ் மகாவித்தியாலயத்தின் (இன்றைய விபுலாந்தா

கல்லூரி) அதிபரானார். தொடர்ச்சியான கல்விச் சேவையில் மீண்டும் மூதூர் புனித அந்தோனியார் வித்தியாலயத்தின் பிரதி அதிபராக கடமையேற்றார். தன் கல்விச் சேவையின் நிறைவில் திருகோணமலை கோணேஸ்வரா இந்துக் கல்லூரியில் கடமையாற்றி 1997 ஆம் ஆண்டு தன் 38வருட ஆசிரிய சேவையை நிறைவு செய்தார். இன்று அவரது மாணவர்கள் உலகம் முழுவதும் பரந்து அவர் நினைவைப் போற்றுகின்றனர்.

குறிப்பாக சேனையூர் மத்திய கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் அன்னாரின் பங்கு மிக முக்கியமானது உயர்திரு சி.நடராஜா அதிபர் அவர்களுடன் 1964 தொடக்கம் 1971 ஆம் ஆண்டு வரை கடமையாற்றி அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலை எனும் தரத்திலிருந்து மகா வித்தியாலயமாக தரம் உயர் அர்ப்பணிப்புடனான சேவையை வழங்கினார். கல்லூரியின் சாரணர் குழுவின் தொடக்க கர்த்தாக்களின் ஒருவராக செயல்பட்டமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்விப் பணி மாத்திரமல்லாமல் சமூகப் பணியிலும் முத்திரை பதித்தவராகவே அவரது சேவைகள் முக்கியம் பெறுகின்றன கட்டைபறிசான் சேனையூர் பிரதேசத்தின் சமூக சமய வளர்ச்சியில் அன்னாரின் பங்கும் பணியும் கவனிக்கத்தக்க பெறுமானம் உடையது. கட்டைபறிச்சான் கிராம முன்னேற்ற சங்கம், கட்டைபறிச்சான் சிறிமுருகன் சன சமூக நிலையம், கட்டைபறிச்சான் சிறி முருகன் விளையாட்டுக்கழகம் ஆகியவற்றில் முக்கிய பதவிகளை வகித்து தன் மண்ணோடும் மக்களோடும் ஒன்றிய வாழ்வில் உயரிய சேவையாளன் எனும் பெருமை பெற்றார்.

அரசியலில் தமிழரசுக் கட்சி தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி ஆகிய வற்றோடு பெரும் பிணைப்புக் கொண்டவராக தமிழ் உணர்வு மிக்கவராக அமரர் அ.தங்கத்துரை, அமரர் க.துரைரெட்டினசிங்கம் ஆகியவர்களின் அரசியல் வெற்றிக்கு பக்கத் துணையாக நின்றவர். அத்தோடு இன்றைய திருகோணமலை பாராளுமன்ற உறுப்பினர் இரா சம்பந்தன் அவர்களுடனும் நெருக்கமான நட்புக் கொண்டிருந்தவர் என்பதும் இங்கு மனம் கொள்ளத் தக்க விடயங்களாகும்.

விளையாட்டுத் துறையிலும் தன் மிகு திறனை வெளிப்படுத்தியவர் கட்டைபறிச்சான் சிறிமுருகன் விளையாட்டுக் கழகத்தின் நட்சத்திர கரப் பந்தாட்ட வீரர். களத்தில் அவர் விளையாடுவது தனி அழகு பந்ததை மறுபக்கத்துக்கு செலுத்தி எதிர் அணியினரை திக்கு முக்காட்ச் செய்து தன் அணியின் வெற்றிக்கு துணை நிற்பவர்.

கட்டைபறிச்சான் கற்பக விநாயகர் ஆலயத்திற்கு தன் குடும்பத்தின் சார்பில் கொட்டியாரத்தின் முதல் சித்திரத் தேரை அமைத்துக் கொடுத்து சமயப் பணியில் தன் பங்களிப்பின் சிறப்பை உணர்த்திய பெருமகன். அத்தோடு ஊரில் நடைபெற்ற பல்வேறு கோயில் விழாக்கள் வேள்விகள் சடங்குகள் என்பவற்றிலும் அக்கறை செலுத்தி பணியாற்றியவர் என்பதும் இங்கு கவனம் பெறுகிறது.

03.02.1964 ஆம் ஆண்டு கட்டைபறிச்சானின் பாரம்பரியப் பண்பாடுமிக்க கதிர்காமத்தம்பி (கொம்பநாச்சியார்) பொன்னம்மா இணையரின் மகளான அன்னப்பாக்கியம் அவர்களை இல்லற துணையாய் ஏற்றுக் கொண்டு நல்லற வாழ்வை நலம்பட தன் இறுதிக் காலம் வரை இணையற்ற குடும்ப வாழ்வுக்கு இலக்கணமானார்.

ஜீவஜோதி, ஜீவானந்தி, ஜீவசாந்தி, ஜீவகன் ஆகிய மக்களையும் பெறாமகள் அகிலாவையும் அறிவாற்றல் முிக்கவர்களாக உருவாக்கி, நாககாந்தன், ரகுநாதன், திருச்செல்வம், ^{அனா} விங்கராஜ்குமார் என நல் மருமக்களையும் பெற்று தன் பெரு வாழ்வின் சந்தோசங்களை தன் கண் முன்னே கண்டு களித்து மகிழ்ந்தார். மூதூர் கிழக்கின் முதாலவது வைத்தியர் (டொக்டர்) எனும் பெருமை பெற்றவர் அன்னாரின் மகள் ஜீவசாந்தி என்பது இங்கு சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்கது.

அக்சயா, ஆர்த்திகா, அபிசனா, அருச்சிகன், அனன்யா, அகிம்தன், அகரணி, ஆதிரா ஆகிய எட்டுப் பேரப் பிள்ளைகளின் அன்பில் கரைந்த பெரும் பேருள்ளம்.

இந்துமதி குருஞானலிங்கம் அவர்களை தன் வளர்ப்புத் தங்கையாக வரித்துக் கொண்டு அவர்கள் குடும்பத்தின் வாரிசுகளையும் வளர்த்தெடுத்து மனித நேயத்தின் மகத்துவத்தை உணர்ந்த பெருமகளாய் உயர்ந்து நிற்கிறார்

ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு நிறைவான மனித வாழ்வின் எல்லா முன்னுதாரணத்தை நாம் அவர் வாழ்விலிருந்து நமக்கான படிப்பினைகளாக பெற்றுக் கொண்டு பயணிப்போம்.

தொகுப்பாளர்
அவரது விருப்புக்குரிய மாணவன்
பாலசுகுமார்

என்னுயிரை எக்காலம் காண்பேன் நான்?

‘அக்காச்சி அக்காச்சி’ என்றழைத்த அன்பான சொற்கள் என்
காதுகளில் ஒலித்துக் கொண்டேதானிருக்கின்றன,
என்னவரைக் கைப்பற்றிய நாள்முதலாலாய்
துன்பமெதனையும் நான் கண்டிலேன்,
ஊர்கூடி எமைச் சேர்த்துவைத்த நாளிலிருந்து மகிழ்ச்சியே
எம்வாழ்வானது,
இன்னல்கள் வந்தபோதெல்லாம் அவர் இன்முகம்
சிரிப்பையென்றும் மறக்கவில்லை,

சிரிப்பொலி குறையாத எம்வீடு அழகையோடு கழியத்
தொடங்கியிருக்கிறது.

‘அப்புச்சி அப்புச்சி’ என்ற சொற்கள் சுவர்களில் பட்டுத்
தெறித்துக்கொண்டேயிருக்கின்றன.

கனத்த மனதினை அடக்க முடியாத எம் வேதனையை கண்கள்
கண்ணீரால் தீர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

அன்பே உருவான என்னுயிரை இழந்துநான் தவிக்கிறேனே,
என் எண்ணங்கள் கட்டுக்கடங்காது பழைய காலத்திற்கு
போய்ப்போய் வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

மூத்தவள் ஜோதியாய் வந்தபோது அவர்முகம் அடைந்த
சோதி எப்படி நான் மறப்பேன்?

ஆனந்தி கையில் தவழ்ந்த போது ஆனந்தமான அவர்முகம்
எப்படி நான் மறப்பேன்?

சாந்தியவள் மடியில் மலர்ந்தபோது மகிழ்வான அவர்முகத்தை
எப்படி நான் மறப்பேன்?

ஆண்பிள்ளை வேணுமென்று ஆசையாய் ஜீவகன் வந்தபோது
துள்ளிக்குதித்தவரை எப்படி நான் மறப்பேன்?

விழித்திருந்து பிள்ளைகள் கற்பதற்காய் செய்த தியாகத்தை
எப்படி நான் மறப்பேன்?
துன்பமான வேளையிலும் இன்பமே உருவான அவரின்
முகத்தினை எப்படி நான் மறப்பேன்?
கண்ணீரையும் கவலையும் தந்துவிட்டு எமைவிட்டு
சென்றதேனோ?
எமைத் தவிக்கவிட்டு எம்கண்களைக் குளமாக்கி காலனுடன்
சென்றதேனோ?

நம்பிள்ளைகள் 'எங்கள் அப்புச்சி எங்கே எங்கே' என்றுகேட்க
என்னபதிலுரைப்பேன் நான்?
ஈடில்லா உமக்கிணை இவ்வுலகில் யாருண்டு எம்வாழ்வில்?
எனையிங்கு தவிக்கவிட்டு தனியாகச் சென்றதென்ன நியாயம்
ஐயா?
கெஞ்சிக் கேட்கிறேன் நான், ஒருதடவை வந்து 'அக்காச்சி'
என்றழைக்கமாட்டீரோ?

மனைவி

திருமிகு. காளியப்ப ஜீவரெத்தினம்

ஜீவகம் | 7

எங்கட அப்புச்சி!

இவ்வுலகில் நாமும் ஒருவர் என ஊர் சொல்ல
உயிர் கொடுத்த எம் கடவுள்...

முற்றத்து நிலவில் உடன் பிறந்தோரை உடனிருத்தி
நிலாப்பாட்டுச் சொல்லி உணவுண்ணும் வேளையிலும்
உண்மையின் உன்னதம் உணர்த்தி உரைத்த உத்தமர்...

அவர் உணவருந்தும் வேளைகளில் தனது வாரிசுகளை இருபக்கங்களிலும்
அமரவைத்து- அவரது கோப்பையில் இருக்கும் நல்ல தெரிவுகளை
எல்லாம் பிள்ளைகளுக்கு பாசத்தோடு ஊட்டி வளர்த்தார்...

ஈருருளி எம் கையில் கொடுத்து தன்னம்பிக்கை ஊட்டி
விழுந்திடாமல் ஓடப்பழக்கித் தந்த வாழ்க்கை வழிகாட்டி...
பள்ளிப் பருவத்தில் பற்பல வரலாறு சொல்லி
இலட்சியமும் இலக்கும் அடையும்வழி எதுவென்று
எளிதாக புரியவைத்த எம் செம்மல்...

நாள்தோறும் எடுத்துக்காட்டுக் கதைகள் பல சொல்லி
சரி, பிழை, நேர்மை, நேர்வழி, நற்குணம்
அனைத்தும் அடிமனதில் பதிய வைத்த கதையாளன்...

“கல்லான் கண்ணிலான்”, “கற்றாரைக் கற்றார் காமுறுவர்” என
கல்வி ஆசை ஊட்டிய நல் ஆசான்...

சரவண்டன்பணிவு ஆற்றில் நீச்சல் பழக்கி
உடல்நலத்திற்கு உடற்பயிற்சியே திறமான தீர்வென்றுரைத்த மருத்துவன்...
அன்புடன் புன்முறுவல், பிறர்மனம் நோகா கருத்தாடல் என
உறைக்க உரைத்த அன்பாளன்....

பிறர் மனமறிந்து அவர்தம் கருத்துமறிந்து

“ஏனெண்டா..” “ஏனெண்டா...” என விளக்கம் தந்த அறிவியலாளன்...

தான் பணியாற்றும் பள்ளிகளில் எமையும் படிக்கச் செய்த
கல்விச் சமுதாயத்திற்கோர் கல்வி எடுத்துக்காட்டி...
தவறெதினும் தட்டிக்கேட்கும் துணிவூட்டி
மனவறுதியை அத்திவாரமாக்கிய எங்கள் அப்புச்சி...
எப்பவும் நாங்கள் உங்களுக்கு குழந்தைகள்
நாற்பது வயதிலும் சிறுபிள்ளை போல் அறிவுரை கூறுவீர்கள் - இருந்தும்
சிறுகாலம் நீங்கள் எங்கள் குழந்தை...
தன் தேவைக்கெல்லாம் எம் விருப்புக்கேட்க
கெஞ்சிக் குழையும் எங்கள் குழந்தை...
குளமான கண்கள்... ஆறாக கண்ணீர் வழிந்தோட...
உரமான எம்மனதும் நிலைகுலைந்தே அமைதியாகிட
உடலது நெருப்போடு சாம்பலாய் ஆனாலும்...
அப்புச்சி எங்கள் அப்புச்சி என்றும் எங்களுடனேயே...
அன்பான அம்மாவும் தோழமையான அப்பாவும் கிடைத்த
குழந்தைகள் யாரும் தடுமாறியதும் இல்லை...
தடம் மாறியதும் இல்லை...

அன்பின்
பிள்ளைகள்,
மருமக்கள்,
பேரப்பிள்ளைகள்

அப்பா உருவிலான அத்தான்

அக்காய்ச்சியை 03.02.1964 அன்று கைப்பிடித்தீர்கள் அத்தான், அன்றிலிருந்து நீங்களும் எங்களுக்கு ஓர் அப்பாதான். சின்னன் சின்னன் என அன்பாக அழைப்பீர்களே அத்தான், எங்களை சுதந்திரப் பறவைகளாய் வாழ வாழவைத்தீர்கள். பெண் ஆசிரியை இல்லாமல் எங்களுக்கு வலைப்பந்தாட்டம் பழக்கி, எங்கள் அணியை பல போட்டிகளில் கலந்து வெற்றி பெறவும் வைத்தீர்களே அத்தான். கிளி சாகும் போது இறுதியாக உணவு கொண்டு போய்க் கொடுத்தீர்களே வைத்தியசாலையில்.

அத்தான் எனக்குக் கூடப்பிறந்த அண்ணன் இல்லைதான் இருந்தும் அந்தக்குறையையும் தீர்த்தீர்கள் பெரியதம்பி, பெரியதம்பி எனும் ஆசை வார்த்தையால். எனக்கு அத்தான் மட்டுமல்ல அப்பாவாய், தோழனாய், அத்தானாய் தக்க வேளையில் உற்றவராய் இருந்தீர்கள் அத்தான்.

சிறுவயதிலேயே என்னை வந்தாறுமூலையில் கொண்டு போய்ப்பா படிக்க வைத்தீர்கள் அத்தான். வவ்வா.. வவ்வா.. என வாயோயாமல் கூறுவீர்களே.... தொலைபேசியில் இந்தியாவிலிருந்து எப்போது வருவாய் என அடிக்கடி கேட்பீர்களே அத்தான். நான் இறுதியாய் வந்த வேளை என் குரல் கேளாது அமைதியாய் அசையாது இருந்தீர்களே அத்தான்.

சின்னத்தம்பி... சின்னத்தம்பி... என செல்லமாய் அழைத்தீர்கள் அத்தான்... உங்கள் இறுதி நாளைக் காண்பதற்காக கடவுளே அழைத்து விட்டார் என்னை. கடவுளின் அற்புதத்தை என்னவென்று கூறுவது என்னோடு கருவறையில் ஒன்றாய் கூடப்பிறந்தவளை காலம் முழுதும் உங்களுக்குத் தங்கையாய் வாழ வைத்தாரே.

கடவுள் அளித்த வரம் கிடைக்கவில்லையானாலும்

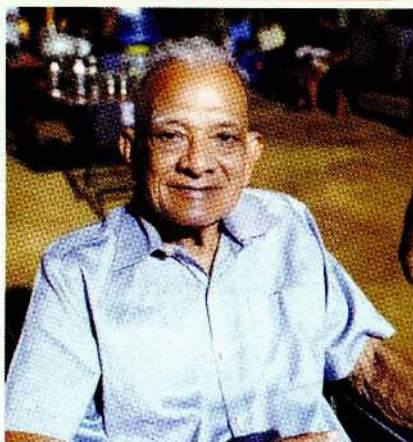
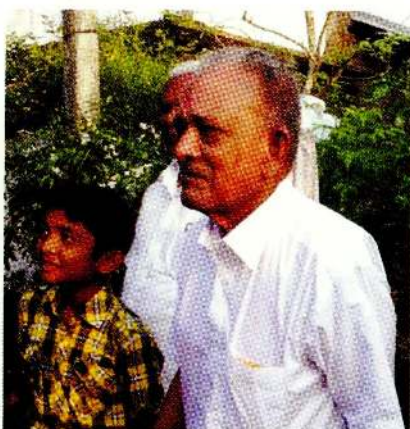
எமக்கு கடவுளே கிடைத்தார் வரமாக

அத்தான் எனும் அப்பா வடிவிலேயே.

**மைத்துனன்கள்,
மைத்துனிகள்**

நீங்கா நினைவுகளுடன் எங்கள் மனதில் எங்கள் அண்ணாச்சி.

சீறு வயதுமுதல் சிரிப்பில்லா முகத்தை நான் காணவில்லை,
சினந்த பொழுதுகள் கணப்பொழுதுகளாகவே கழிந்திருக்கின்றன,
கன்னக்குழிவிழும் அண்ணாச்சி முகம் அன்பால் நிறைந்திருக்கும்,
நடுஉச்சித் தலையிழுப்பு பார்க்க அழகாயிருக்கும்,

அன்பான வார்த்தைகள் கனிவாக மனதை நெகிழ வைக்கும்,
அறிவான கருத்துகள் அனைவரையும் சிந்திக்கச் செய்யும்,
குழைந்து நிற்கும் குழந்தைத் தனம் மனதை மகிழ்ச்சிப் படுத்தும்,
இந்து இந்து என்று இடைவிடாதழைக்கும் ஒலி காதிற்கு இன்பம் சேர்க்கும்,

நான் குழந்தையாய் இருந்தபோது என்னைத் தோழில்போட்டு பாடிய
தாலாட்டுகள் பின்நாளில் பாடிக்காட்டிய போதெல்லாம் மனது மெய்மறந்து
நிற்கும்,

என்துணை எனைவிட்டுப் பிரிந்த போது, திக்கற்று நின்றவேளை எனக்கும்
என்பிள்ளைக்கும் வாழ வழிகாட்டி உயர்த்திய தெய்வம் எங்கள் அண்ணாச்சி,

அண்ணாச்சியின் பிரிவை நாங்கள் ஏற்கவில்லை. என் மனதும் நம்பவில்லை.
எம் உயிர் உள்ளவரை அண்ணாச்சி எங்களுடன்தான் இருப்பார்.

தங்கை,
சிந்துமதி

சரித்திரம் மறைந்த செய்தி

ஆசானின் பிரிவும் எனது மாமாவின் பிரிவும் எங்கள் எல்லோரையும் சிந்திக்கும் நிலையை துயரத்தில் உள்ளாக்கியது, வாழ்வில் இறப்பும் பிறப்பும் நிஜமென்றாலும் எங்களால் இறப்பை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. ஏனென்றால் எங்கள் குடும்பத்தின் ஆலமரம், மரம் சரியும் போது விழுதுகளின் கண்ணீரால் மரத்தை தாங்க முடியவில்லை.

அது மட்டுமா எமது கிராமத்தின் மாணவர்களின் அறிவுக் கண்களை திறந்திடும் ஆசான். உண்மையை உண்மைப்படி கூறும் தன்மை கொண்டவர். பகுத்தறிவுக் கொள்கைகளும், மதம், ஜாதி ஏற்றத்தாழ்வு, உலகப்புரட்சி வரலாறுகள் இப்படிப் பல கருத்துக்களை நான் பேசும் போதெல்லாம் மிகவும் அறிவுகூர்ந்து கேட்பார். ஆனால் தனது கருத்துக்களைக் கூற மறுக்க மாட்டார். இடதுசாரிக் கொள்கை கொண்டவர், முகசுழிக்கு கருத்துச் சொல்பவர் இல்லை.

எப்போதும் மனம் திறந்து பேசுவது அவர் இயல்பு. “தோழர்களே எனது மாமா என்பதை விட அவர் சமூகத்திற்கு கிடைத்த பொக்கிசம்” “பெரியார் கண்டெடுத்த பேரறிவாளன்.” “அறிஞர் அண்ணா கூறியது போல் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, இவை மூன்றுக்கும் உரித்தானவர். என் கரங்களில் ஏற்பட்ட கிறுக்கல்களை என் ஆசானுக்கு சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

“சரித்திரம் மறைந்த செய்தி!
தலைவனின் மறைந்த செய்தி!
விரித்ததோர் புத்தகத்தின்
வீழ்ச்சியைக் கூறும் செய்தி!
நாயகன் மரணச் செய்தி!
மரித்தது ஜீவரெத்தினம் அல்ல
மாபெரும் மாணவர்கள் வாழ்க்கை!”

மருமகன்
ரகுப்பெரியார்.

அப்பப்பா

எங்கு போனீர் அப்பப்பா- இனி
என்று காண்பேன் உங்களை அப்பப்பா.
தலையாலே தூக்கி விட்டது நோகவில்லை அப்பப்பா- இனி
எனக்காக சண்டையிட யாருண்டு அப்பப்பா.
ஓடி வந்து கட்டி அணைத்து முத்தமிட
எங்கு போனீர் அப்பப்பா
முதன் முதலில் உங்களுக்கு வடித்த கண்ணீர்
வற்றவில்லை அப்பப்பா
நான் சத்தமிட்டு அழுதபோது வந்திடாமல்
எங்கு போனீர் அப்பப்பா
இப்போது தெரியவில்லை உங்கள் பிரிவு அப்பப்பா
நாளை வீடு வெற்றிடமாகும் போது தான் தெரியும்
உங்கள் பிரிவு அப்பப்பா
எங்கு போனார் எங்கு போனார் என்று நான் கேட்ட போது
அப்பப்பா
சாமிகிட்ட போனீர் என்று அம்மா சொன்னார் அப்பப்பா
அறியாத வயதினிலே தாங்காத துயரம் இது அப்பப்பா
விரல் பிடித்து அகரம் சொல்லித்தந்துவிட்டு விண்ணில் விரைவில்
பறந்ததேனோ அப்பப்பா....

உங்கள் பாசமிகு பேர்த்தி

அகரணி ஜீவகன்

அன்புள்ள பெரிய(அ)ப்பா

■ மூத்தின் தலைநகராம் திருகோணமலையில்
மகாவலி கங்கை சங்கமிக்கும் கொட்டியாரத்தில்
ஜீவ ஊற்றாய் அவதரித்தீர்கள்
கண்ணை இமை காப்பது போல்
என்னையும், என் தாயையும்
பேணிக்காதீர்கள்.
எமை நோக்கி வந்த
துன்பங்களையும், துயரங்களையும் துச்சமாக எண்ணி
உங்கள் தோளில் சமந்தீர்கள்.
உண்மை, நேர்மை, பணிவு
என நல்லொழுக்கங்களை சிறப்பாக போதித்து
அறிவுடைய சிலையாக என்னை செதுக்கினீர்கள்.
பெற்ற பிள்ளையை சுமையாக எண்ணும் இவ்வுலகில்
பெறா மகளான என்னை
பொருத்தம் பொருந்தி வரும் வரை
ஒரு குழந்தையாய் வளர்த்தீர்கள்.
எனக்குப் பொருத்தமான, சிறந்த துணையை
திருமணபந்தத்தில் இணைத்து
என் இல்லறமும் சிறக்க வைத்தீர்கள்.
இதுவரை நாளில் என்னை கடுஞ்சொல்லால்
கடிந்திருக்க மாட்டீர்கள், உங்களை இனிமேல்
புகைப்படம், காணொளிகளில் பிள்ளைகள் காட்டுவார்கள்
உங்கள் உடல் மட்டும் இவ்வுலகை விட்டு
பிரிந்து போயிருக்கலாம்
என் நினைவுகளில் இருந்து பிரிந்து செல்ல முடியாது,
உங்களுக்கு அஞ்சலி எழுத ஆரம்பிக்கும் போதுதான்
நீங்கள் இப்புவிமீது எம்முடன்
இல்லை என்று நினைக்கின்றேன், பெரிய(அ)ப்பா.

பெறாமகள்

அகிலா லிங்கராஜ்குமார்

நான் அறியா அஞ்சலி

அம்மப்பா

நீங்கள் என்னை

அரவணைத் தீர்களா

அடித்தீர்களா, அன்று செய்தீர்களா

என்று நான்

புரிந்து கொள்வதற்குள்

பிரிந்து விட்டீர்களா அம்மப்பா.

.பேரன்.
அகிழ்தன் விங்கராத்தமர்

எம் பெரியப்பாவுக்கு

புற்றவராய் எம்மைப் பார்த்திட
பெரிய தந்தையே
நற்குணவாளராய் நாமும் வாழ்ந்திட
நல்லாளனாய் நன்மதி புகழ்ந்தீர்
கற்றவர் மத்தியில் கண்ணியம் காத்திட
கனவுடனே எமக்கு கடமைகள் செய்தீர்
வற்றாத அன்பை வாரீத்தந்தீர்
வளமுடன் வாழ நல்வார்த்தைகள் தந்தீர்
உற்றவர் உறவினர் அயலவர் என்று
உதவிகள் புரிந்த உத்தமர் நீங்கள்
மற்றவர் போற்றிட மண்ணில் வாழ்ந்தீர்
மறப்போமா உங்களை நினைவில் எப்போதும்
பெரிய தந்தையாய் வாழ்ந்து உரிய கடமைகள் செய்தீர்கள்
பெரும் தவம் செய்தோம் நாங்கள்.
அரிய பிறவி உங்களைப்போல்
ஆள்யாரும் இனி எமக்குண்டோ
கணீர் என்ற கனத்த ஒலி இன்றம்
காதுகளில் ஒலிப்பது போல் உள்ளது
நித்தமும் எம் மனதில்
நீங்காமல் உங்கள் நினைவிருக்கும்
நெஞ்சிருக்கும் வரை நினைவிருக்கும்
நெஞ்சம் கனக்குதே பெரியப்பா.

பெறாமகள்

விஜயலதா. சிவகுமார்.

உயிர்

அன்பின் பிறப்பிடம் நீங்கள்

ஆண்டவனுக்கே நிகரானவர் நீங்கள்

இல்லை என்று சொல்லாதவர் நீங்கள்

ஈகையின் அர்த்தம் நீங்கள்

உயிரிலும் மேலானவளின் உறைவிடம் நீங்கள். உங்கள் புகழ்பாட பாரில் பலர் உள்ளனர். ஆனால் உங்களைப் பின்பற்ற நீங்களே பிறப்பெடுக்க வேண்டியநிலை. என்மனம் மகிழ்கின்றது ஏனோ!

உளராருக்கே முதல் ஆசான் எனும் நாமம் கொண்டவர் நீங்கள்

எங்கு சென்றாலும் நீங்கள்தான் தலைவன், எப்போதும் நெற்றித்திலகம் இட்டுக்கொள்ளும் இனியவன் நீங்கள்

ஏங்காது இனிமையாய் இல்லறவாழ்வையும் (ஐம்பத்தைந்து ஆண்டு), இனி பாரில் யாரும்செய்யாத இன்செயல்களையும் செய்தவர் நீங்கள்

ஐயம் கொள்ளும் அளவுக்கு மானிடனாய் வாழ்ந்ததில்லை நீங்கள்

ஒன்று இரண்டு வார்த்தைகளில் உங்களின் பணிகளை விபரிக்க முடியாத அபலைகள் நாங்கள்

ஓயாத உங்கள் சேவைக்கும், உங்கள் உழைப்பிற்கும் ஓய்வு கொடுக்க என்மனம் ஏனோ ஏங்குகிறது. இன்று உறங்குகிறீர்கள். உங்களால் எழுந்தவன் நான், இன்று உங்களைத் தேடுகின்றேன். உங்கள் நிம்மதியிலும் என்னால் உங்களுக்கு சிரமம்தான். ஆனால் நீங்கள் எனக்கோ (செவ்வாய்க்கிழமை) சிரிப்போடு விடை கொடுத்தீர்கள்.

ஔவியம் எனும் அகராதியை அழித்தவர் நீங்களே.

மருமகன்

க. லிங்கராஜ்மார்

President
Asiad Colony

K. Ratnasingam

Ex. Chairman, Pradesa Sabha
Muthur

Founder
Asiad Manithaneyya Trust

எங்கள் அண்ணா காளியப்பு வேலாச்சி அவர்களின் ஏகபுதல்வனும், எங்கள் பாசமிசு அண்ணாணுமான ஜீவரெத்தினம் அவர்கள் எங்கள் குடும்பத்தின் மூத்த தலைமகனாவார்.

இன்று எங்கள் பெருமதிமிக்க

உறவினை நாங்கள் பிரிந்து ஆறாத் துயரில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் பெற்றோருக்கு ஒரேயொரு ஆண்பிள்ளையாகவும், தனது மனைவிக்கு நல்ல கணவனாகவும், தமது பிள்ளைகளுக்கு நல்லவழிகாட்டும் கலங்கரை விளக்காகவும், பேரப் பிள்ளைகளுக்கு பாசம் நிறைந்த அம்மப்பாவாகவும், அப்பப்பாவாகவும் வாழ்ந்தவர்.

மூதூர் கிழக்கு பிரதேசத்தில் முதன்மை ஆசானாகவும் அதிபராகவும் இருந்து சிறந்ததொரு கல்விச் சமூகத்தையும் உருவாக்கியவர்.

சமூக சேவை, ஆலயப்பணிகள், விளையாட்டுத்துறை என்பவற்றில் ஆர்வம் கொண்டவராகவும், சமூகத்தால் மதிக்கப்படும் நல்லதொரு மனிதராகவும் வாழ்ந்தவர்.

எங்கள் குடும்பத்தின் மூத்த குலவிளக்காகத் திகழ்ந்த அண்ணனின் பிரிவு ஈடு செய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். அவர் பிரிவால் நாங்கள் மீளாத துன்பத்தில் உள்ளோம் என்றும் அவர் எண்ணங்களோடு வாழ்வதோடு அவரின் ஆத்மா சாந்திக்காகவும் இறைவனை வேண்டி நிற்கின்றோம்.

நான் அவரிடமிருந்து 09.06.2022ல் விடைபெறும் போது அவர் கூறிய வார்த்தை மீண்டும் வருவாய் என சிரித்த முகத்துடன் சொன்னார். 15ந் திகதி இறைவனடி சேர்ந்து அவரது வார்த்தையை உண்மையாக்கிவிட்டார்.

தம்பி குடும்பத்தினர்

கோ. இரத்தினசிங்கம்

கோ. இரத்தினசிங்கம்

உற்றதாய் ஒரு உறவு

உற்றதாய் ஓர் உறவு
உங்களுக்கும் எனக்குமாய்
மாமனும் மருகமகனுமென
உறவுகளுள் பிணைந்தோமாயினும்
அண்ணனும் தம்பியுமாய்
நமக்குள் முகிழ்ந்து நெகிழ்ந்தது
ஆன்மத்தின் நிறைவு.
ஓர்நாளும் சந்தித்து உரையாட
மறந்தோமில்லை
காலங்களை கடந்தும் உரையாடி
உறவுற்றிருந்தோம்.
மேன்மையான ஆசிரிய பணியில்
உங்களுக்கும் எனக்குமான உறவு,
உறவுக்கும் அப்பாலானது.
பற்றுதலுக்கான உவமை
தாமரையிலையும் தண்ணீருமென
தந்தனர் சான்றோர்.
ஆயினும் கரைபுரண்டு வெள்ளம்
பாய்கையில் துளிகளின் உவமானம்
பொருளற்று போனது.
இலைகளை மேவி பாயும்
வெள்ளம் போல உங்கள் உறவு.
கனவாய் போகாது உங்கள்
நினைவு எங்கள் மனங்களில்.

வினாயகம் தம்பி

பெறா மக்களிடமிருந்து...

தெய்வமே!!!

உங்களுக்குப் பிள்ளைகையப் பிறக்காவிட்டாலும் பிள்ளைகளை விட பிரியத்துடன் வளர்த்தீரே

அநாதைகளாக ஆதரவற்று நின்ற போது அன்புக்கரம் நீட்டி அளைத்தீரே அப்பா என

தாய் தந்தை அற்ற குறையையே தங்களின் அரவணைப்பில் மறந்தோமே...

உணவோடு உலகத்தையும் ஊட்டி நன் மனிதராய் திகழ் செதுக்கனீரே

சிற்பியாய்

ஆணி 1 வந்த அலைபேசியை அழுத்தியதும் அழுகைக்குரல்கள் இடித்தனவே கண்களை நிறைந்தனவே

உதிர்வு செய்தியானது உள்ளத்தை நெகிழ்ந்திட உதிர்மாய் உதிர்த்தனவே கண்கள் உங்கள் மீது கொண்ட பேரன்பை

பலகைக்கட்டையில் பலரோடு அமிர்ந்திருந்து பலித சிரிப்போடும் நகைச்சுவை பேச்சோடும் உணவு உண்ட அந்த தருணங்களும் அந்த இரு கால்களும்

கடுக்கக் கடுக்க மிதிவண்டியில் மிதித்து எம்மை ஏற்றித்திரிந்த ஒவ்வொரு கணமும் எண்ணி பார்க்கும் போது நெஞ்சம் கனக்குதே அப்பா

எமக்காக நீங்கள் செய்த தியாகங்களையும் உயிர் உள்ளவரை மறவோமே உங்கள் சுமைக்கு மேலாக எம் சுமைகளையும் சுமந்து இன்று சுபீட்சமானீரே அப்பாவே பெரியப்பாவே...

உங்கள் அவசரப்பிரிவு கேட்டு உறைந்தது எம் மனமே பொய்யாக இருக்குமோ என மீண்டும் அழைப்பெடுத்து உறுதிப்படுத்தியும் இன்சொல் கேட்கவில்லை...

துன்பக் கடலில் தோயவிட்ட உங்கள் பிரிவானது விதியாகுமோ என கலக்கத்துடன் வில்லூன்றியானின் பாதங்களில் சமர்ப்பித்து என்றும் உங்கள் ஆசீர்வாதத்தை வேண்டு நிற்பதோடு ஆத்மா சாந்தியடையவும் மனமார பிரார்த்திக்கின்றோம் அப்பா!

என்றும் பேரன்புடன்

வ்ரணகுலசிங்கம் மங்களேஸ்வரி குடும்ப மக்கள்

உடன் பிறவா விட்டாலும்

உடன்பிறந்த ஜீவன்

அண்ணன் ஜீவரட்ணம் அவர்களை என் உடன்பிறந்த ஜீவன் போலவே கருதினேன். அவர் மீது எனக்கு என்றும் ஓர் இனம்புரியாத அன்பு, அவரும் என்மீது அப்படித்தான். அவர் என்னை ஒருபோதும் பெயர்சொல்லி அழைத்தது கிடையாது. தம்பி என்று அழைப்பார், தம்பி என்று அழைக்கும் போது ஒருபாச உணர்வு நெளிந்தோடும். என்னுடைய பள்ளிக்காலம் முதல் வாலிபப்பருவம் வரை என்னுடைய பொழுது பெரும்பாலும் அவர்கள் வீட்டில்தான் கழிந்தது. பெரியம்மாவும் என்மீது அன்பு பாராட்டினார்: பெரியப்பாவும் அதேபோலத்தான்.

அண்ணன் படித்து ஆசிரியரான பிற்பாடு அவரிடம் ஒருசிறந்த ஆசிரியருக்கான பண்புகளைக் கண்டேன். “ஒருசிறந்த ஆசிரியன் பிறக்கும்போதே சிறந்த ஆசிரியராகவே பிறக்கிறான்” என்பது ஒருமொழி. அதற்கேற்பவே அவரும் நானும். ஆசிரியர்களான பிற்பாடு என்னை அழைத்து ஓர்-ஆசிரியன் இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும் என எனக்கு பல அறிவுரைகளைக் கூறினார். கடமையிலே மிகவும் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும். எம்முடைய கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்தால் எவருக்கும் பயப்படத் தேவையில்லை: துணிந்து நிற்கலாம் என அடிக்கடி கூறுவார். எம்மிடம் ஒப்படைக்கப்படும் மாணவர்களை எவ்வகையிலும் செம்மைப்படுத்தி சமூகத்துக்கு அர்ப்பணிப்பது எம் கடமையாகும் என்பார். அவர் வார்த்தைகளையே என்னுடைய ஆசிரியர் பணியில் தாரக மந்திரமாக ஏற்றுக்கொண்டு ஒழுகலானேன்.

அண்ணனிடம் காணப்பட்ட பண்புகள் என்னைக் கவர்ந்தன. அவரிடம், மற்றவரைப் பார்த்து, மற்றவர்களின் உயர்ச்சியைப் பார்த்து, எரிச்சல் படுவதோ, பொறாமைப்படுவதோ அறவே கிடையாது. மற்றவர்கள் திறமைகளைக் கண்டு பாராட்டுவார். மற்றவர்கள் இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் கலந்து கொள்வார். இவ்வாறான நற்பண்புகள் அவரைச் சமூகத்தில் உயர்த்தி வைத்தன.

ஆசிரியப் பணியிலே, நானும் அவரும் சேனையூர் மத்திய கல்லூரியிலும் மூதூர் புனித அந்தோனியார் மகா வித்தியாலயத்திலும் ஒன்றாக

கடமையாற்றினோம். அக்காலத்தில் ஆசிரியர்கள் மத்தியிலும் மாணவர்கள் மத்தியிலும் சமூகத்தின் மத்தியிலும் அவருக்கு இருந்த மதிப்பும் மரியாதையும் அளவிடற்கரியது. ஆசிரியர்களையும் மாணவர்களையும் பண்போடு மதித்தார், அன்போடும் பழகினார்.

அண்ணன் அவர்களுக்கு சரித்திர பாடம்(வரலாறு) கைவந்த பாடமாகும். அனைத்து விடயங்களும் அவருக்கு அத்துப்படி. அவரிடம் இப்பாடத்தை மாணவர்கள் மிகவும் விருப்பத்தோடு கற்றதையும் நான் அவதானித்திருக்கிறேன். மாணவர்கள் இப்பாடத்தில் திறமைச் சித்திகளைப் பெற்றமையும் போற்றுதற்குரியது.

கட்டைப்பறிச்சான் விபுலானந்த வித்தியாலயத்தின் அதிபர் பொறுப்பை அண்ணன் அவர்கள் ஏற்ற போது அவருடன் உதவி ஆசிரியராக கடமையாற்றக் கூடியதை பெரும் பாக்கியமாகவே கருதினேன். அதிபர் என்ற பெருமிதம் கொள்ளாது பதவியை நேசித்தார். ஓர் ஆசிரியரைக் கூட மனம்நோகும் படியாக ஏசியது கிடையாது. சகல ஆசிரியர்களுடனும் அன்பாகவே பழகினார். ஆசிரியர்களை ஆசிரியராகவே மதித்தார். அதுபோலவே ஆசிரியர்களும் மதிப்பு, மரியாதை வைத்து அதிபர் அவர்களையும் மதித்தார்கள். ஆசிரியர்கள் தங்கள் கடமைகளை ஒழுங்குறச் செய்தார்கள். பாடசாலையும் ஒழுங்காக நடைபெற்றது.

உள்ச்சமூகத்தை நன்குற மதித்தார். சமூகமும் அவரை மதித்தது. பாடசாலை சமூகத்தில் எந்த விதமான பிரச்சனையும் நடைபெறாதது அருமை.

பாடசாலை நிர்வாக வேலைகளில், கல்வி அதிகாரிகள் வந்து எந்தப்பிழையும் கண்டது கிடையாது. கண்டனமும் கிடையாது. பதிலாக போற்றுவதுதான் விஞ்சும். அக்காலத்தில், சில கல்வி அதிகாரிகள் ஆசிரியர்களில் பிழைபிடித்து, அவர்கள் பட்டம் அவஸ்தைகளில் ஓர் இன்பம் கண்டவர்கள். ஆனால் அண்ணன் அவர்கள் அதிபராக இருக்கும் போது எந்த மேலதிகாரியும் வந்து ஆசிரியர்களில் பிழை பிடிப்பதற்கோ குறை சொல்வதற்கோ விடவில்லை. இது போற்றுதலுக்காகச் சொல்லவில்லை. நிதர்சனமான உண்மை. இவ்வாறான ஆளுமை அண்ணனிடம் காணப்பட்டது.

அண்ணன் அவர்கள் சமூகப் பணிகளிலும் சமயப் பணிகளிலும் ஈடுபாடு உடையவராக விளங்கியிருந்தார். கட்டைப்பறிச்சான் கற்பகவிநாயகர் அரசமரத்தின் கீழ் அமர்ந்திருந்து அருள் புரிந்த காலம். 1958 , 1959 என நினைக்கிறேன். அக்காலத்தில் என்னைப் போன்றவர்கள் பலரையும்

இணைத்துக்கொண்டு, அமரர் இராசதுரை அண்ணனோடு அண்ணன் அவர்களும் இணைந்து அரசடி ஆலயத்தில், மணலில் அனைவரும் அமர்ந்திருந்து பாட, கூட்டுவழிபாட்டை அங்குரார்ப்பணம் செய்தனர். அன்று நல்ல மனதோடு செய்த கைங்கரியம் இன்றும் அவர்கள் பெயர் சொல்லி, நினைவுகூர காலமாற்றத்தின் கெடுபிடிகளால் தடைப்பட்டாலும், ஆலயத்தில் இடையிடையே என்றாலும் கூட்டு வழிபாடு நடைபெறுவது மகிழ்வுக்குரியது.

அண்ணன் அவர்கள் இன்னொரு செயற்பாட்டை செய்திருந்தார். அமரர் இராசதுரை அண்ணனோடு இணைந்து கட்டைப்பரிச்சான் ஸ்ரீமுருகன் சனசமூக நிலையத்தை அமைத்து அங்கு திண்பத்திரிகைகளையும் பெற்று மக்கள் வாசிப்பதற்கு ஏற்ற பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருந்தார். அத்தோடு ஸ்ரீமுருகன் சனசமூக நிலையத்தோடு இணைந்ததாக ஸ்ரீமுருகன் விளையாட்டுக் கழகத்தையும் ஆரம்பித்து வைத்தார். இந்த விளையாட்டு கழகத்தின் கரப்பந்தாட்டக் குழுவில் ஒரு சிறந்த கரப்பந்தாட்ட வீரராகவும் விளங்கியிருந்தார். ஒரு காலகட்டத்தில் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தில் சம்பியன் பட்டத்தை அசைக்க முடியாத விதத்தில் கட்டைப்பரிச்சான் ஸ்ரீமுருகன் கரப்பந்தாட்டக் குழு விளங்கியது.

“தக்கார் தகவிலர் என்பர் அவரவர்
எச்சத்தால் காணப்படும்”

என்பது வள்ளுவர் அருங் குறளாகும்.

அண்ணன் அவர்களின் சேவையும் அவருடைய மனப்பாங்கும் அவருடைய குடும்பத்தை ஓங்கவைத்துள்ளது. அவருடைய பிள்ளைகள் அனைவரும் படித்தவர்களாக விளங்கி நிற்கிறார்கள். நல்ல நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு இக்குறள் சான்று பகரும்.

அண்ணன் மறைந்தாலும் அவரின் சமூக சேவைகளும் ஆசிரியப் பெருமையும் நற்குண நற்செய்கைகளும் என்றும் சமூகத்தில் அவர் பெருமையை பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கும்.

அவர் ஆத்மா சாந்தி அடையட்டும்.

அன்புத்தம்பி

செ. விபுணசேகரம்

அமரர் அண்ணன் ஜீவரத்தினம் நினைவில் நின்றவை சில...

கலைவளமும், கல்வி வளமும் மலிந்தது கட்டைப்பறிச்சான் கடல் வளம் (நெய்தல்), கழனி வளம் (மருதம்), காட்டு வளம் (முல்லை), மலை வளம் (குறிஞ்சி) ஆகிய நால்வகை நிலங்களும் தன்னகத்தே கொண்டமைந்தது கட்டைப்பறிச்சான்.

கடலிலிருந்து பிரிந்து கட்டைப்பறிச்சானின் எல்லையாகவும் ஊடறுத்தும் பாய்ந்து வளம் சுரக்கும் உட்பாறு ஊரின் செல்வச் செழிப்புக்குப் பல்லாற்றாலும் பங்காற்றுகின்றது.

கட்டைப்பறிச்சானுக்கும் மூதூருக்கும் எல்லையிலே இவ்வாற்றின் மேல் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பாலம் - கட்டைப் பறிச்சான் பாலம் ஊரின் நுழைவாயிலாக அமைகின்றது. ஊரின் நடுவிலே ஊடறுக்கும் இவ்வாற்றின் மேல் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் தாம்போதி (மக்கள் இறால்பாலம் என அழைப்பர்). அருகிலே மீனவர்கள் இரவிலே இறால் வீசிப்பிடிக்கும் அழகே அழகு. மாலையானதும் மீனவர்களின் சூள்விளக்குகள் சுடர்விட்டெரியும் காட்சி மனங்களை மகிழவைக்கும்.

ஆற்றோரத்தின் அருகிலே காவலரணாய் அணிவகுத்துப் படர்ந்திருக்கும் கண்டல் மரங்களின் அழகு இன்னுமோர் அருங்கொடையாகும்.

இவ்வாறு ஊருக்கு அழகு சேர்க்கும் ஆற்றங்கரை ஓரத்திலே, அமைதியான சூழலிலே அமைந்துள்ள வீட்டிலேதான் ஜீவரத்தினம் பிறந்தார். காளியப்பு வேலாச்சிப்பிள்ளை மண இளையரின் தலைமகள் - தனிமகள் இவர். குடும்பத்திலே ஒரேபிள்ளை - தனிப்பிள்ளை - செல்லப் பிள்ளை.

அகவை ஐந்தினை அடைந்ததும் கட்டைப்பறிச்சான் விபுலாநந்தர் வித்தியாலயத்திலே (மெதடிஸ்த் மிசன் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை) தொடக்கக் கல்வியைக் கற்றார்.

இடைநிலைக் கல்வியை மூதூர் புனித அந்தோனியார் மகா வித்தியாலயத்திலே (மூதூர் புனித அந்தோனியார் றோமன் கத்தோலிக்க பாடசாலை) நிறைவு செய்தார். கட்டைப்பறிச்சானில் நின்றும் கால்நடையாகவே மூதூருக்குச் செல்லும் காலம் அது. ஆற்றின் மேல் பாலம் இல்லாத அக்காலத்தில் தோணி அல்லது பயணப்பட்டு (Ferry) மூலம் மூதூருக்குச் செல்ல வேண்டும். படிப்பின் மீது அக்கறை கொண்ட பெற்றார் தங்களது பிள்ளைகளைக் கால்நடையாகவே மூதூரிலுள்ள பள்ளிக்கு அனுப்பினர். இந்நிலைமை ஏறக்குறைய 1960ஆம் ஆண்டுவரை காணப்பட்டதெனலாம்.

இடைநிலைக் கல்வியை நிறைவு செய்த ஜீவரத்தினம் மற்றும் அவரது இன்றுவிட்ட தமையன் இராசதுரை ஆகிய இருவரும் ஆசிரியப் பணியிலே விருப்புக் கொண்டு ஆசிரியர் கல்விப் பயிற்சி நெறிக்கான நுழைவுத் தேர்வுக்குத் தோற்றினர். தேர்விலே தேர்ச்சி பெற்று நேர்முகத் தேர்விலும் தேறி, ஈராண்டுகள் பயிற்சி பெறுவதற்காக மட்டக்களப்பு அரசினர் ஆசிரியர் கல்லூரியில் இருவரும் இணைந்தனர். இவர்களுடன் கூனித்தீவைச் சேர்ந்த காளிராசா ஜீவரத்தினமும் இணைந்து கொண்டார். மட்டக்களப்பிலே பயிற்சி பெறும்போது யாழ்ப்பாணம் பலாலி ஆசிரியர் கல்லூரியிலும் இவர்களுக்கு ஆறு (06) மாதகாலம் பயிற்சி வழங்கப்பட்டது. பயிற்சியின் பின்னர் ஆசிரியர் பணிக்காகக் காத்திருந்தனர்.

1960ஆம் ஆண்டுவரை இலங்கையிலே கூடுதலான பள்ளிகளை சமய நிறுவனங்களே நடத்தி வந்தன. 'மெதடித்த மிசன்', 'கத்தோலிக்க மிசன்' ஆகிய சமய நிறுவனங்கள் கிழக்கு மாகாணத்திலே முன்னிலை வகித்தன.

1958 காலப்பகுதியில் இடைநிலைக்கல்வியை 'மெதடித்த மிசன்' பாடசாலை ஊடாக நிறைவு செய்திருக்க திருவாட்டி மனேன்மணி (இராசேசுவரி செல்லப்பாக்கியம், செல்வி) வருணகுலநாதன் 1958ஆம் ஆண்டு முதலாம் மாதம் கட்டைப்பறிச்சான் விபுலாநந்தர் வித்தியாலயத்தில் (மெ.மி.த.க.பா) ஆசிரியராகப் பணியேற்றார். ஆனால் 1972/73ஆம் ஆண்டுகளிலே ஆசிரியர் பயிற்சியை நிறைவு செய்த இவரே கட்டைப் பறிச்சானின் முதலாவது ஆசிரியர் ஆவார். 1960ஆம் ஆண்டுகளில் சமய நிறுவனங்கள் நடத்திய பள்ளிகளை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்கும் வரை அத்தகைய பள்ளிகள் உதவி நன்கொடை பெறும் பாடசாலைகள் என

அழைக்கப்பட்டன. இக்காலத்தில் நிறுவன முகாமையாளர்களே தங்களது பள்ளிகளுக்குரிய ஆசிரியர்களையும் நியமித்தனர்.

1959ஆம் ஆண்டு முற்பகுதியிலே அமரர். இராசதுரை அவர்களுக்கு 'மெதடித்த மிசன்' முகாமையாளரால் ஆசிரியர் நியமனத்துக்கான அழைப்புக் கடிதம் அனுப்பப்பட்டது. திருக்கோணமலை பெருந்தெரு விக்விநேஸ்வரா (பெருந்தெரு மெ.மி.த.க. பாடசாலை) மகா வித்தியாலயத்தில் உதவி ஆசிரியராகப் பணியேற்குமாறு கோரிய கடிதம் அது. (1980வரை இலங்கையில் உதவி ஆசிரியர் எனவே நியமனம் வழங்கப்பட்டது.) எனினும் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த இராசதுரை அவர்கள் பணியேற்காமலே முதிராச்சாவடைந்தார். இராசதுரை அமரரானார். உறவினரும் ஊரவரும் பெருந்துயர் அடைந்தனர். தனது உடன்பிறப்பை உற்ற தோழனை எதிர்பாராமல் இழந்து ஆற்றொணாத்துயரில் மூழ்கித் தவித்தார் ஜீவரத்தினம்.

இரண்டொரு திங்கள்கள் (மாதங்கள்) கடந்தன. அமரர் இராசதுரை நியமிக்கப்பட்ட அதே பாடசாலைக்கு உதவி ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டுப் பொறுப்பேற்றார் அமரர் ஜீவரத்தினம். கட்டைப்பறிச்சானில் நின்றுப் பயிற்றப்பட்ட தமிழாசிரியராகப் பணியேற்ற முதலாவது ஆசிரியர் என்ற பெயரைத் தனதாக்கிக் கொண்டார். இது நிகழ்ந்தது 1959இல் தொடர்ந்து பல பள்ளிகளில் ஆசிரியராகவும் அதிபராகவும் கடமையாற்றிய இவர் சாரண ஆசிரியராக மூதூர் புனித அந்தோனியார் மகா வித்தியாலயத்திலும் சேனையூர் மத்திய கல்லூரியிலும் சாரணர்படை அணிகளை உருவாக்கினார். சேனையூர் மத்திய கல்லூரியில் வலைப்பந்தாட்ட அணியை உருவாக்கி அதன் பயிற்றுநராகவும் தொழிற்பட்டார்.

ஆசிரியர் கல்லூரிப் பயில்நெறியை நிறைவு செய்த பின்னர் அமரர் இராசதுரையுடன் இணைந்து கட்டைப்பறிச்சானில் சிறிமுருகன் சனசமூக நிலையத்தைத் தோற்றுவிப்பதில் முன்னின்றழைத்தார். சனசமூக நிலையத்தின் துணை அமைப்பான சிறிமுருகன் விளையாட்டுக் கழகத்தின் சிறந்த கைப் பந்தாட்ட வீரராகத் திகழ்ந்தார். அக்காலகட்டத்தில் சிறிமுருகன் விளையாட்டுக் கழகம் திருக்கோணமலை மாவட்டத்திலே உள்ள சிறந்த கைப்பந்தாட்டக் கழகங்களின் ஒன்றாக விளங்கியமையை இவ்விடத்தில் பதிவு செய்கின்றேன்.

நல்லாசிரியராக மட்டுமன்றிச் சிறந்த நெற்செய்கையாளராகவும் விளங்கியவர் அமரர்.

இனப்போராட்டம் காரணமாக இடம்பெயர்ந்து திருக்கோணமலையில் இவர் வாழத் தொடங்கிய பின்னர், கட்டைப்பறிச்சான் உறவுகளுக்கு 'அண்ணசத்திரமாக' விளங்கியது இவரது இல்லம். விருந்தோம்புவதில் அமரரும் துணைவியாரும் பிள்ளைகளும் இன்பம் கண்டார்கள்.

இல்லற வாழ்க்கையிலே இவருக்குப் பிள்ளைகள் நால்வர். மூத்தோர் மூவரும் பெண்கள். நாலாவதாக ஓர் இளவல். நால்வரும் அறிவியல் துறையில் பயின்றவர்கள். மூத்தமகள் ஜீவஜோதி இன்று பிரித்தினாயாவில் இரண்டாவது மகள் ஜீவானந்தி தாதியாக கனடாவில் மூன்றாவது மகள் ஜீவசாந்தி மருத்துவராகத் திருக்கோணமலையில் ஆண்பிள்ளை ஜீவகன் அறிவியல் இளவல் (B.Sc) பட்டம் பெற்று அரசுப்பணியில் திருக்கோணமலையில்.

நல்லறமாம் இல்லறத்தின் பேறாக மக்கள் நால்வரைப் பெற்று, நால்வருமே நன்னிலையில் வாழும் நிலையை மகிழ்வுடன் கண்டு - வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து மறைந்த அமரரின் இழப்பினால் துயரில் மூழ்கியிருக்கும் குடும்பத்தினரும் உறவுகளும் ஆறுதல் பெறுவதாக.

எனது சிறுபருவம் தொடக்கம் அமரருடன் சேர்ந்து பழகியவன் யான். அண்ணனாக, ஆசிரியராக, ஆற்றுப்படுத்தியவராக விளங்கியவர். மூதூர் புனித அந்தோனியார் மகா வித்தியாலயத்தில் அவருடன் ஒன்றாகக் கற்பித்த நாங்கள் என்றுமே மறக்க இயலாதவை. ஜீவரத்தினம், விபுண்சேகரம், கனகசிங்கம், சுந்தரராசர், காந்திமதி என்று கட்டைப்பறிச்சானைச் சேர்ந்த பலரும் அந்தோனியார் மகா வித்தியாலயத்தில் கற்பித்த காலம் அது. மறக்கக்கூடுமோ?

யாழ்ப்பாணத்தில் எனது திருமணம் நிகழ்ந்த போது கட்டைப் பறிச்சானில் நின்று கலந்து வாழ்த்திய ஒரே உறவு அண்ணன் ஜீவரத்தினம் அவர்கள் மட்டுமே.

எப்படி மறப்பேன்? எங்கு காண்பேன் இனி?

க. கனகசிங்கம்
கட்டைப்பறிச்சான்.

எங்கள் குடும்பத்தின் மூத்த ஆலமரம்

எம் குடும்பத்தின் மூத்த ஆலமரம் சாய்ந்த செய்தி...

எம் குடும்பத்தை சோகத்தில் ஆழ்த்துகிறது.

கண்முன்னே வாழ்ந்தகாலம்

கனமாகிப் போனாலும்

எம்முன்னே உங்கள் முகம்

எந்நாளும் உயிர்வாழும்

இன்னொருமுறை "டேய் சின்னக்குட்டி" என்று கூப்பிடமாட்டீர்களா

என்ற ஏக்கம், வாட்டி வதைக்கின்றது அண்ணாச்சி!

எவ்வளவோ மனம் விட்டு கதைப்பீர்கள், சிலவேளைகளில் என்னை
கதைக்கவிட்டு ரசிப்பீர்கள்.

உங்கள் நினைவுகள் என்றும் மறையாது.

இம்மண்விட்டு மறைந்த நீங்கள்

விண்ணோக்கிச் சென்றாலும்,

எம் கண்விட்டு மறையாமல்

கனகாலம் இருப்பீர்கள்.

பிறப்பு என்பது இயற்கையின் நியதி,

இறப்பு என்ன விதிவிலக்கா?

உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை பிரார்த்திப்
பதோடும், அண்ணனின் குடும்பத்தாருக்கும் அவரது இழப்பை தாங்கும்
மனோதரையித்தை இறைவன் கொடுக்கவேண்டுமென வேண்டுகின்றோம்.

உங்களன்புத்தம்பி

கோ.வர்ணகுலசிங்கம் (சின்னக்குட்டி) குடும்பத்தினர்

டென்மார்க்.

காலத்தால் அழியாத கல்வியை கண்ணியமாய் எமதூருக்கு அளித்த சின்னப்பு அமரர் கா. ஜீவரெத்தினம் அவர்கள்

ஆசிரியராக, அதிபராக, ஒருவிவசாயியாக, சிறந்த குடும்பத் தலைவனாக வாழ்ந்து எம் எல்லோரதும் உள்ளங்களில் தனக்கென ஓர் இடத்தைப் பிடித்து இவ்வுலகை விட்டுச் சென்றுள்ளார் அமரர் கா. ஜீவரெத்தினம் அவர்கள்.

எமது ஊரில் அக்காலத்தில் கல்விகற்று அரசு வேலைவாய்ப்பினைப் பெறுவார்கள் மிகவும் குறைவாக இருந்த நிலையில், ஆசிரியர் நியமனத்தைபெற்ற ஒருவராக திகழ்ந்தார். அவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை சேனையூர் மெதடிஸ்த தமிழ் கலவன் பாடசாலையிலும் இடைநிலைக் கல்வியை கால்நடையாகச் சென்று கட்டைப்பறிச்சான் ஆற்றை தோணி, பயணப்படகு என்பவற்றின் மூலம் கடந்து மூதூர் புனித அந்தோனியார் நோமன் கத்தோலிக்கப் பாடசாலையிலும் நிறைவுசெய்து ஆசிரியப் பயிற்சியை முடித்து ஆசிரியர் நியமனத்தை பெற்றுக்கொண்டார்.

பாடசாலைகளில் ஆசிரியராக, அதிபராக கடமையாற்றி உள்ளார். சேனையூர் மகாவித்தியாலயத்திலும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியுள்ளார். இவர் வரலாறு பாடத்தினை சுவைபடக் கற்பிப்பார் என அவர்களது மாணவர்கள் மூலமாக அறியக்கிடக்கின்றது. ஆசிரியர் பற்றாக்குறையான அக்காலத்தில் வரலாறு பாடத்துடன் ஏனைய பல பாடங்களையும் கற்பித்து பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டுள்ளார். இங்கு பணியாற்றிய வேளையில் தனது கற்பித்தலுக்கு மேலதிகமாக சாரணர் ஆசிரியராக செயற்பட்டு பல மாணவர்களை சாரணர்களாக உருவாக்கியுள்ளார்.

இவரது காலத்தில் இன்னுமொரு சிறப்பினைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லமுடியும். அக்காலத்தில் வலைப்பந்து விளையாட்டு பயிற்றுநர்களாக பெண் ஆசிரியர்களே பெரும்பாலும் இருப்பார்கள். ஆனால் சேனையூர் மகாவித்தியாலயத்தில் பெண்களுக்கான வலைப்பந்து பயிற்சியை வழங்கும் பயிற்றுநராகவும் அமரர் கா. ஜீவரெத்தினம் அவர்கள் விளங்கியுள்ளார்.

முதூர் புனித அந்தோனியார் மகாவித்தியாலயத்தில் கற்பித்தகாலத்தில் அங்குகற்ற இந்துப் பிள்ளைகள் மத்தியில் திருமுறைப்பாடல்களை பயிற்சிபண்ணும் நோக்குடன் எனதுதுணைவியார், அவரது ஒன்றுவிட்ட சகோதரி அம்பிகா அவர்களைப் பாடசாலைக்கு அழைத்துச்சென்று காலை ஒன்றுகூடலில் தேவாரம் இசைக்கச் செய்வதுடன் அவர்மூலமாக பயிற்சியையும் வழங்கியுள்ளார். இது அவரது சமயத்தின்மீதுள்ள ஆர்வத்தினைக் காட்டுகின்றது.

தலையினை நடுஉச்சி பிரித்து வாரி, எப்பொழுதும் சிரித்த முகத்துடன் காணப்படும் அவரது தோற்றம் தனியழகு. எல்லோருடனும் இனிமையாக பேசும்பண்பு, அவருடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்தால் நேரம்போவது தெரியாமல் இருக்கும், அத்துனை சுவாரசியமாக பேசுவார். கேட்டுக்கொண்டே இருக்கத்தோன்றும்.

தன்னைப்போல தன்பிள்ளைகள் நால்வரையும் கல்வியில் மட்டுமல்ல பண்பிலும் சிறந்தவர்களாக உருவாக்கியுள்ளார். பிள்ளைகளும் விஞ்ஞானத்துறையில் கல்வியைப் பெற்றவர்களாகவும் அமைதியான சபாவம், ஆறுதலான, இனிமையானபேச்சு, பொதுச்சேவையில் ஆர்வம் என்பவற்றைக் கொண்டவர்களாகவும் திகழ்கின்றார்கள்.

“தந்தை மகற்காற்று நன்றி அவையத்து முந்தி இருக்கச் செயல்” என்ற வள்ளுவரின் வாக்கிற்கேற்ப அமரர் ஜீவரெத்தினம் அவர்களும் “மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன்தந்தை என்னோற்றான் கொல் எனும்சொல்” என்ற வாக்கிற்கேற்ப அவரது பிள்ளைகளும் பரஸ்பரம் பெருமைதேடி கொடுத்துள்ளனர்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவருக்கு கிடைத்த மனையாளின் குணம், விருந்தோம்பல் பண்பு அவரின் நற்பெயருக்கு மகுடம் வைத்தாற்போல் அமைந்தது.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

செ. ஸ்ரீதரன்

செயலாளர்

பழைய மாணவர் சங்கம்

தி/மூ/ சேனையூர் மத்திய கல்லூரி.

எனது அன்பான பெரியப்பாவுக்கு எங்களுடைய இதயபூர்வமான அஞ்சலிகள்

பெரியப்பா என்ற சொல்லுக்கு அர்த்தமுள்ள உங்களுடைய செயல்கள் எதையுமே மறக்க முடியாததாக என்வாழ்வில் எனது அப்புச்சியின் பிரிவுக்கு பிறகு வாழ்வின் ஒரு அங்கமாக இருந்தீங்க சுயநலமும் தன்னலமும் உள்ள இந்த உலகில் அவற்றை எல்லாம் ஒரு பொருட்டாகவே கருதாமல் எனக்கு மட்டும் அல்ல எமது உறவுகளுக்கு எல்லாம் றின் காலப்பகுதியில் ஒரு சமைதாங்கியாகவும் அக்ஷயபாத்திரமாகவும் இருந்தீங்க கடந்த காலங்களை திரும்பி பார்க்க அந்த நாட்களில் நீங்க செய்த எவற்றையும் இதில் எழுதி அடக்க முடியாது அஞ்சலி என்ற ஒரு வார்த்தையில் கூறிவிடவும் முடியாது அவைகள் யாவும் எனது வாழ்வு உள்ள வரை நெஞ்சை விட்டு நீங்கா நினைவுகளாகவே இருக்கும் அன்பான மூன்று தங்கைகளும் தம்பியுமாக சேர்ந்த ஒரு உன்னதமான உறவுகளை தந்த உங்களுக்குன்றும் நன்றி உள்ளவனாக எங்களுடைய வாழ்வில் இருப்போம் உங்களை போல தன்னந்தனியே பிறந்த எனக்கு இவ்வாறான சகோதர / சகோதரிகள் உள்ள வரை நீங்க நீங்காத ஒரு தெய்வீக அன்பான பெரியப்பாவே தான்

அஞ்சலிக்கின்றோம் கற்பக வினாயகரின் ஆசியும் ஆசீர்வாதமும் உங்களுடைய ஆத்மா சாந்தியடைய வணங்குகின்றோம்.

வெகதீசன் குடும்பம்

அன்புக்குரியவர்களின் இழப்பு

அன்புக்குரியவர்களின் இழப்பு என்பது மிகுந்த மனவேதனையை ஏற்படுத்துவது அதிலும் எம்மை பெற்று வளர்த்து ஆளாக்கிய பெற்றோரில் ஒருவரை இழப்பதென்பது மனதில் நீண்ட நாள் வலியை ஏற்படுத்தக் கூடியது. அவ்வாறான இழப்பை எதிர்கொண்ட எமது பள்ளித் தோழி சாந்திக்கு அத்துயரிலிருந்து மீள்வதற்கான அவரின் மன உரத்திற்கும் தைரியத்திற்குமாக நாம் எப்போதும் அவருடன் இருப்போம்.

எமது கலாச்சாரத்தை பொறுத்த அளவில் இவ்வாறான இழப்புகள் ஏற்படுகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் இழப்புக்கு உள்ளானவர்களுக்கு நாம் உங்களுக்கு என்றும் ஆதரவாக இருக்கிறோம் இந்த துன்பங்களிலிருந்து விடுபட எம்மால் ஆன அத்தனை உதவிகளையும் செய்வோம் என்றெல்லாம் அவர்களுக்கு கூறி அவர்களை ஆறுதல் படுத்துவது கிடையாது. மாறாக சாவு வீட்டிற்கு மௌனமாகச் சென்று அவர்களுக்கு அண்மையில் சற்று நேரம் உட்கார்ந்து இருந்து விட்டு வந்து விடுவோம். உண்மையில் நம் மனதில் தோன்றுகின்ற அவர்களுக்கு கட்டாயம் கூற வேண்டும் என்று நினைக்கின்ற ஆறுதல் வார்த்தைகளை நாம் வாய் திறந்து பேசுவதில்லை. அவ்வாறு பேசுவது என்பது இன்றியமையாதது அவ்வாறான ஆறுதல் வார்த்தைகளைப் பேசுவதால் அத்தருணத்திலேற்படும் மனத்துயரிலிருந்தும் மனஅழுத்தங் களிலிருந்தும் விடுபடவும் நமக்கும் நாலுபேர் இருக்கிறார்களே என்ற மனதைரியம் ஏற்படவும் நாம் பேசும் நாலுவார்த்தை உதவும் என்பது எனது எண்ணம்.

அடுத்ததாக நாம் இழந்துவிட்ட அந்த உறவுகள் பற்றி அவர்களின் நற்குணம் பற்றி பேசுவதையும் ஒரு முக்கியமான செயற்பாடாக கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது எனது எண்ணம். அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையிலேயே பின்வரும் விடயங்களை பள்ளி நடப்புகள் அனைவரோடும் பகிர்ந்து கொள்ள விளைகிறேன். இப்பதிவு சற்று நீண்டதாயினும் அதனை பொறுமையாக வாசிக்குமாறு அனைவரையும் அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1997 ஆம் ஆண்டுக்கு பின்னரான காலப்பகுதியிலிருந்து சாந்தியின் தந்தையை நான் சற்று அண்மையிலிருந்து அறிவேன். நடுவகிட்டுத்த

சிகை, தீட்சண்யமான கண்கள் எப்போதும் மாறாது தவழும் புன்னகை, சராசரி உயரத்தில் திடகாத்திரமான தேகம், ஆசிரியப் பணியில் இருந்ததாலோ என்னவோ சற்று உயர் குரல், ஓயாத சுறுசுறுப்பு அத்தனையும் அழகு! அழகு!

நான் அவரின் வீட்டிற்கு செல்கின்ற காலத்தில் அந்த குடும்பம் ஒரு மிகப்பெரிய கூட்டுக்குடும்பம். இந்து அன்றியின் குடும்பம், அமலா, அமலாவின் தம்பி, விஜயா, விஜயாவின் சகோதரர்கள் போன்றோரைக்கொண்ட விசாலமான குடும்பம். (ஒரு பண்ணை என்று நகைச்சுவையாக நானும் திருவும் பேசிக்கொள்வதுண்டு) குடும்பத்தின் விசாலத்திலேயே அப்புச்சியின் (அப்புச்சி என்றுதான் சாந்தியும் அவர் சகோதரிகளும் தம்பியும் அழைப்பது வழக்கம்) அப்புச்சியின் மனதின் விசாலத்தையும், விலாசத்தையும் புரிந்து கொள்ள முடியும். அப்பெரும் குடும்பத்தின் மைய அச்சாக தாங்கு தூணாக, கம்பீரமாய் ஜீவ்ரெத்தினம் ஐயா தாங்கி நின்றார் என்பதை விட பம்பரமாய் சுழன்று வருவார் என்பதே பொருத்தம். பம்பரம் என்று கூறியது அவரின் வேகத்திற்காக அல்ல அந்த சமச்சீரான இயக்கத்திற்கும் சேர்த்துத்தான். குடும்பத்தின் அத்தனை பேர் மீதும் அப்புச்சி காட்டும் பேரன்பும் அக்கறையும் கண்டிப்பும் சமச்சீரானது பாரபட்சம், பாசுபாடு அற்றது. இந்தப் பெருங் குணத்தை பார்த்து நான் பல தடவை இதிலிருந்து சிறிதளவு நாமும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும், பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று சிந்தித்திருக்கிறேன். அவரின் குணநலன்களில் அத்தனை படிப்பினைகள் உண்டு.

நான் அந்த வீட்டுக்கு சென்று வருகின்ற காலங்களில் வீட்டின் கூடத்தில் நாரினால் பின்னப்பட்ட ஐந்து கதிரைகளும் சில பிளாஸ்டிக் கதிரைகளும் இருக்கும். எந்த நேரத்தில் அங்கு சென்றாலும் அந்த ஐந்து கதிரைகளிலும் யாராவது உறவினர்கள் விருந்தினர்கள் வந்து உட்கார்ந்து இருப்பார்கள் (அந் நாள்காலிகள் இன்றும் இருக்கிறது). அவர்கள் புறப்படும் போதே மற்றொரு உறவினர் கூட்டம் வருகை தந்துவிடும். ஐந்து கதிரைகளும் எப்போதும் நிறைந்தே இருக்கும். இந்து அன்றி சமையலறையில் என்ன வேலையில் இருந்தாலும் சிற்றுண்டி பலகாரங்களும், பால் தேநீரும் அனைவருக்கும் பரிமாறப்படும். இந்து அன்றியைப்பற்றி இவ்விடத்தில் சில விடயங்கள் சொல்லியாக வேண்டும். அனைவர் மீதான அவரது அன்பு மிகவும் பிரத்தியேகமானது. நானும் அவரை அன்றி என்றே அழைப்பது திருமிகு. காளியப்ப ஜீவ்ரெத்தினம்

வழக்கம். அப்போதெல்லாம் அக்குடும்பம் என்னும் பெருவிருட்சத்தை தாங்கி நின்ற விழுதுகளில் அன்றியும் முக்கியமானவர். நாம் வீட்டிலிருந்து விடைபெறும் போது என்ன வேலையில் இருந்தாலும் வெளியில் வந்து அன்புடன் விடையளித்து அனுப்ப என்றுமே தவறுவதில்லை.

அவ்வீட்டிற்கு ஒருமுறையாவது வந்துசென்ற யாருமே அந்தக் குடும்பத்தின் விருந்தோம்பு பண்பின் அடர்த்தியை அனுபவிக்காது இருக்க முடியாது என்பது எனது எண்ணம்.

ஜீவரத்தினம் ஐயா எப்போதும் நாளாந்த பத்திரிகைகளையும் வாராந்த பத்திரிகைகளையும் தவறாது கொள்வனவு செய்வது உண்டு அன்றன்றைய பத்திரிகைகளை அன்றன்றே வாசித்து விடுவார், வாராந்திர பத்திரிகைகளில் வரும் அரசியல் கட்டுரைகளையும் முழுமையாக வாசிப்பது மட்டுமல்ல அதனை தனக்குள் ஓர் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி வைத்திருப்பார். அநேகமாக ஞாயிறு மாலை நான் அங்கு செல்வது வழக்கம். அவர் அந்நேரத்தில் ஓய்வாய் இருப்பார். நாம் சென்றவுடன் அவ்வாரத்திற்கான ஓர் அரசியல் அலசலை, தான் வாசித்த கட்டுரைகளை மையப்படுத்தி நம்மிடம் பகிர்ந்து கொள்வார். இதனால் அந்த வாரம் முழுவதற்குமான அரசியல் நிலவரங்களை அழகாக அறிந்து கொள்ள முடியும். இதற்காகவே நானும் வாரம் தோறும் அங்கு செல்வேன் நமக்கு இரட்டிப்பு இலாபம். பத்திரிகை வாங்க தேவையில்லை அதனை வாசிக்க தேவையில்லை அத்தனை செய்திகளையும் கட்டுரைகளையும் படித்ததை விடவும் தெளிவான தகவல் கிடைக்கும். இதற்கு மேலதிகமாக பால் தேனீர் ஒரு இனிப்பு பலகாரத்துடன். எத்தனை இனிமையான மகிழ்ச்சியான நாட்கள் அவை. தேன்கூட்டில் இனிப்பது தேன் அல்ல உழைப்பு என்பதைப் போல இக்குடும்பத்தின் இனிப்பு உண்மையில் அப்புச்சியின் உழைப்பு என்றால் மிகையென்ன?

இந்நாட்களில் ஜீவரத்தினம் ஐயா மிகுந்த சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருப்பார் காலையில் எழுந்ததும் அந்நாட்களில் அகிலா, அமலா வையும் பின்னாட்களில் தனது பேரப்பிள்ளைகளான அபிஷனா, அருச்சி களையும் பள்ளிக்கு அழைத்துச் சென்று விடுவது. அப்படியே சந்தையில் நாளாந்தம் வீட்டுக்கு தேவையான பொருட்களை கொள்வனவு செய்து

வருதல், பாடசாலை விட்டதும் மீண்டும் பிள்ளைகளை ஏற்றி வருதல், மாலையேர மேலதிக வகுப்புகளுக்கு ஏற்றிச் செல்லல் போன்ற நாளாந்த வேலைகளை மிகவும் சுறுசுறுப்புடன் செய்வார். விசேடமான நாட்களில் முக்கியமாக சித்திரை வருட பிறப்பு தினத்தில் அவரது வீட்டில் ஒரு இனிமையான சர்க்கரை பொங்கல் பொங்குவது வழக்கம். பொங்கி முடித்து உறவினர் அனைவருக்கும் பொங்கல் கொண்டு போய் கொடுப்பார். அவ்வகையில் எமக்கும் முருகாபுரிக்கு ஒரு பொங்கல் பொதி தவறாது கொண்டு வந்து கொடுப்பார். அந்நாட்களில் மிகவும் அந்நியோந்நியமாக என்னோடு பழகினார். மிகவும் முக்கிய குடும்ப விடயங்களை கூட பகிர்ந்து கொள்வார். அவர் எப்போதும் மூதூர்க்காணி கொள்வனவு செய்த விடயத்தையும் தனது தாயை பற்றியும் அடிக்கடி நினைவு கூருவார். இவ்வாறு நாள் முழுதும் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்த நிலையில்தான் உடல் நிலை காரணங்களால் மோட்டார் சைக்கிள் செலுத்துவது ஆபத்தானதாக கருதப்பட்டு ஓய்வெடுக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார் என்பது மிகுந்த மனவேதனையை அனைவர் மத்தியிலும் தோற்றுவித்தது. ஆயினும் அவரது ஆளுமைப்பண்பிலும் குடும்பத்திற்கான உளப்பங்களிப்பிலும் அண்மைக்காலம் வரைக்கும் எவ்வித பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை.

"அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை ஆற்றின் புறத்தாற்றில்
போலய்ப் பெறுவ எவன்" (குறள்-45)

ஒருவன் அறநெறியில் இல்வாழ்க்கையை செலுத்தி வாழ்வானால் அத்தகையவன் வேறு நெறியில் சென்று பெறத்தக்கது என்ன? (மு.வரத ராசனார் உரை) இந்த குறளின் முழுமையான அர்த்தத்தை என் பார்வையில் சாந்தியின் தந்தையின் வாழ்க்கையில் கண்டேன். அவர் நடைமுறை சாத்தியமற்ற எந்த "இசங்களையும்" பின்பற்றியவர் அல்ல. அவர் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் நீண்டகால அபிமானி. அமரர் தங்கத்துரை அவர் கள்மீது பேரன்பு கொண்டவராக இருந்தார். அரசியலை அதன் சித்தாந்தங்களை வாழ்க்கை முறையாக வரித்துக் கொண்டதை நான் பார்க்கவில்லை. மாறாக இல்லறத்தை அதற்குரிய அறங்களின் அடிப்படையில் குறையெதுவும் காணாதவாறு மாறாத பண்போடு கொண்டு நடத்தியவர். ஒரு முழுமையான பரிபூரணமான இல்லறம் என்பது கூட ஒரு பெரும் தவம் தான். 85 வருட

வையக வாழ்க்கையில் பொன்விழா கண்ட அவரின் இல்லறவாழ்க்கை என்பது மாற்றுக்கருத்திற்கிடமின்றி முழுமையானது, பரிபூரணமானது. நல்மக்கள் நல்ல உறவுகள், நற்பேரப்பிள்ளைகள் கொண்ட நிறைந்த ஒரு இல் வாழ்வு கிடைக்கப் பெற்ற அப்புச்சி புண்ணியவான் அல்லவா? இல்லறத் தேரை இனிமையாய் இத்தனை ஆண்டுகள் தடங்கல்களைத் தாண்டி இழுத்துச் சென்றவர். தான் பிறந்து வளர்ந்த ஊரிலும் மாறாத பற்றுக் கொண்டவர் என்பதை நிரூபிப்பதற்கான தக்க செயல்தான் கற்பக விநாயகரையும் தேர் மீது ஏற்றி அழகு பார்த்தது.

ஐயா சவாரசியமாக பேசுகின்ற பொழுதுகளில் எல்லாம் "அது எப்படியெண்டா", "அது என்னெண்டா" என்கின்ற வார்த்தைகளை அடிக்கடி பயன்படுத்தும் பழக்கமுடையவர் அவ்வேளைகளிலெல்லாம் நல்லாசிரியர்கள் எப்போதும் ஆசிரியர்களாய் வேலை பார்ப்பதில்லை. மாறாக அவர்கள் நல்லாசிரியர்களாகவே வாழ்கிறார்கள். அதை அவர்கள் ஒரு தொழிலாக கருதுவதும் இல்லை, அதிலிருந்து அவர்கள் ஓய்வு பெறுவதும் இல்லை என எண்ணுவதுண்டு. நன்னூல் இலக்கண ஆசிரியர் கற்பித்தலை "ஈதல் இயல்பு" என்று கூறியுள்ளார். ஈதலை இயல்பாக கொண்ட தலை சிறந்த ஆசிரியர்கள் சிலரை நம் வாழ்வில் பெற்றுக்கொள்ளும் பேற்றை நாமனை வரும் பெற்றிருப்போம் அவ்வகையில் ஐயா ஒரு ஈதலை இயல்பாகக் கொண்ட நல்லாசானாகவே வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து மறைந்தவர். அவரின் குழந்தைச் செல்வங்களாய், பேரப்பிள்ளைகளாய் பிறந்தது பெரும்பேறு. அவருடன் பழகும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது நம்பேறு.

ஓம் சாந்தி!

திரு. வ. முரளிதரன்
(பொதுச் சுகாதாரப் பரிசோதகர்)

மறையாத நினைவுகள்

**ஆசிரியர் வெகுந்தகை
திருமிகு.காளிய்யு ஜீவரெத்தினம்**

நிழலாக நினைவாகும் எண்ணம் - தினம்
மறையாத முகமொன்று கண்டோம்
குறையேதும் காணாத குன்று - இன்று
மறைகின்ற நிலை கண்டோம் வாழ்வில்

பயில்கின்ற நாட்களில் ஆசான் - வரும்
நடைபயன்று ரசித்தோமே என்றும்
சிரிப்போடு சினமற்ற பார்வை - உனது
திருகண்டு மகிழ்ந்தோமே நாங்கள்

வகிபட்டு தலைவாரிக் கொள்ளும் - எங்கள்
வழமான ஆசானாய் வந்தீர்
சினமேதும் கண்டோமா உடம்பில் - தினம்
சிரிப்போடு முகத்தேறி நின்றீர்

கலாச்சாரம் பேணுமும் முடைகள் - இன்றும்
கலைப்போடு உமைப் பிரிகின்றோம்
வரலாறு கற்பித்தீர் நீங்கள் - நல்ல
வளமாக நாம் பெற்றோம் அன்று

பிரான்சிய அரசியல் டாக்டர் - பெரும்
மாற்றங்கள் கண்ட கர்போலடி
துலாம்பரமாக நாம் கற்க - உங்கள்
சொற்களில் பெற்றிட்டோம் அன்று

நெப்போலியன் போனபாட் வீரம் - மனதில்
நின்றுமே நிலைத்தது இன்றும்
கீட்லின் ஆட்சியின் காட்சி - இனி
கிடைக்குமா உம் போன்ற கற்றல்

நடைபுடை பாவனை எல்லாம் - துழி
நல்லாசான் உங்களில் காண்போம்
வில்லையே முடியாத செல்வம் - நாங்கள்
விஞ்ஞதாக பெற்றோமே ஐயா

புகழர்த்தணியாய் இன்றும் - நாம்
பயின்றவை நிலைகொள்ளும் நெஞ்சில்
நிலைகொள்ள வைத்தாய் நீங்கள் - இன்று
நிலையற்ற வாழ்வில் முற்றும்.

சாவிற்கு சில நாள் முன்னே - அன்று
சந்தித்த போதிலே சொன்ன
வார்த்தைகள் மறக்குது இல்லை - தினம்
மறக்காது வரடிவோம் நாளும்

உங்கள், ஆதமாவின் சாந்தியை வேண்டி - நாம்
ஆராதனை தினம் செய்வோம்
ஆறுதல் உறவுகள் பெறவே - இன்று
ஆண்டவன் துணை கேட்டு நிற்போம்.

15.06.2022

**அன்பான மரணவன்
இரா.இரத்தினசிங்கம்
சேனையூர்**

என் மதிப்புக்குரிய நல்லாசிரியப் பெருமகன் திருமிகு. கா. ஜீவரத்தினம் அவர்கள்.

ஆனந்தியின் அன்பு மிகு தகப்பனார் ரகுப் பெரியாரின் (ராகுல்) மாமனார் கட்டைபறிச்சானில் முகிழ்ப்பு பெற்ற முதல் ஆசிரியர்களில் ஒருவர். தன் வாழ்நாளில் ஆசிரியத் தொழிலை கண்ணியத்திடன் கடமையாற்றி பல சாதனையாளர்களை உருவாக்கிய எங்கள் ஊர் கல்வியாளர்.

கட்டைபறிச்சானின் வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் மிக்க குடும்பத்தில் பிறந்து தன் ஆசிரியத் தகமையால் தகைசால் கல்வியாளராய் உயர்ந்த ஒரு முன்னோடி ஆசிரியராய் அதிபராய் எல்லோர் மத்தியிலும் நன் மதிப்பு பெற்ற மண் தகை மாண்பாளர்.

“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலிற் தோன்றாமை நன்று”

என்ற குறள் வாக்குக்கு ஏற்ப நம் முன் வாழ்ந்து காட்டிச் சென்றிருக்கிறார் என் ஆசிரியப் பெருந்தகை.

எப்போதும் சிரித்த முகம் நான் அடிக்கடி வியந்து கொள்ளும் அவரது கருணையும் அன்பும். கதைக்கும் போது குழைந்து குழைந்து வரும் அவர் தமிழ் என் செவிகளை விட்டு நீங்க மறுக்கிறது.

நான் புலம் பெயர்ந்து வந்தாலும் அன்னாரோடு அடிக்கடி உரையாடும் பல சந்தர்ப்பங்கள் பசுமை நினைவுகளாய் நெஞ்சில் படர்ந்து கிடக்கின்றன. அண்மையில் கனடாவில் அவரது அன்புக்குரிய மகள் ஆனந்தி வீட்டிலிருந்து அலை பேசியில் அழைத்த போது என் குரலை அடையாளம் கண்டு “சுகுமார்” என அழைத்த அந்தக் குரல் பேரன்பின் ஓசையாய் என்னுள் நிறைந்து கிடக்கிறது.

சேனையூர் மத்திய கல்லூரியில் அவரிடம் படித்த நாட்கள் என் வாழ்வின் வழிகாட்டி மொழிகளாய் விரிந்து கிடக்கிறது. வரலாற்று பாடத்தை

சுவைக்க சுவைக்க நான் அவரிடம் கற்றேன் அதனால்தான் நான் இன்று வரை வரலாற்றில் ஆர்வமுள்ளவனாய் அவர் அடிச் சுவட்டில் தொடர்கிறேன் அவர் வரலாற்று மாணவனாய். நெப்போலியனும், பிஸ்மாக்கும், கரிபோல்டியும் வரலாற்று நாயகர்களாய் என் ஆசான் முலம் அறிந்து தெரிந்து கொண்ட நாட்கள் ஒரு பெரும் கதையாய் என்னுள் புதைந்து கிடக்கிறது.

இன்று அவரின் மறைவுச் செய்தி அவர் பற்றிய நினைவுகளில் மூழ்கிக் கிடக்கிறது.

எல்லோர் மீதும் அன்பு செலுத்தும் பேருள்ளம்.

என் தலை தாழ்ந்த அஞ்சலிகள்

- பாலசுமார்.

முகநூல் குறிப்பும், பதிவுகளும்

Augustine Navaretnam

எங்கள் ஆளுமைகளில் ஒருவர் ஜீவரெட்ணம் சேர். ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்

KB Chandran

ஆழ்ந்த இரங்கல்களுடன் அஞ்சலிகள் எங்கள் ஆசானின் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திப்போம் ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி!

Marian Antony Rajaratnam

ஐயாவின் signature அல்லது அடையாளம் அவர் புன்னகையே

மதி முகமுடையான்

மனதுக்கினியான்

எங்கள் ஐயாவுக்கு

நெஞ்சார்ந்த அஞ்சலிகள்

ஐயா

Vasanthi Antony

வேதனைமிகு அஞ்சலி அண்ணன். உங்களை வந்து பார்க்கவில்லையே என்ற குற்ற உணர்வு இதயத்தை வாட்டுகின்றது.

Nageswaran Kumarasami

கனத்த இதயத்துடன் எங்கள் கண்ணியமிக்க ஆசானுக்கு சிரம்தாழ்த்தி அஞ்சலிக்கிறேன்...

திருமிகு. காளியப்ப ஜீவரெத்தினம்

ஜீவகம் | 39

விடியல் தமிழ்

சிறந்த மானுடம்
மறைந்த செய்தி
கவலை அளிக்கிறது

Mallikaishri Veerasingam

சிறந்த தமிழ் ஆசான் இவரிடமும் நான் புனித அந்தோனியார் பாடசாலையில் படித்தேன் . சிறந்த கல்வியாளர்.

Arumugam Selvanayagam

சிறந்த முன்மாதிரி ஆசிரியத்தும் ஆளுமைத்திறன் மிகு அதிபர். அனைவரையும் அன்புடன் நேசிப்பவர். சிறந்த கரப்பந்தாட்டவீரர், விவசாயி. ஆத்மா சாந்தி யடைய பிரார்த்திக்கின்றேன்

Vanaja Raveendran

மாணவர் நலனில் கண்டிப்புமிக்க, பண்பான, அன்பான எனது ஆசிரியர் அவரின் மறைவுக்கு எங்கள் இரங்கல்கள்

Selvanayagam Srikrishnarajah

நெஞ்சில் வஞ்சகம் இல்லா என் வரலாற்று ஆசானும் என் அதிபருமான அமரர் திரு.கா.ஜீவரத்தினம் அவர்களின் ஆத்ம சாந்திக்குப் பிரார்த்திப்பதோடு.... குடும்பத்தினருக்கு எனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்.

உள்ளத்தைக் கவர்ந்த உத்தமர்

1937 ஆம் ஆண்டு இம் மண்ணில் பிறந்து வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து, தனது 85வது வயதில் சென்ற 15.06.2022 அன்று இறைபதம் அடைந்தவர் அமரர் திரு. காளியப்பு ஜீவரெட்டிணம் அவர்கள். அமரர் அவர்கள் எனது தந்தை வழியிலும், கணவர் வழியிலும் நெருங்கிய உறவினர்கள். எனது தந்தையின் சகோதரி மகனும், எனது கணவரின் தாயின் சகோதரியின் கணவரும் ஆவார். கொட்டியாபுரப்பற்றின் எழில்மிகு கிராமமான கட்டைபறிச்சானில் திரு. திருமதி. காளியப்பு, வேலாட்சிப்பிள்ளை நற்குடும்பத்தினருக்கு ஏகபுதல்வனாகப் பிறந்தார். இவர் சிறு குழந்தையாக இருந்தபோது எனது தந்தை தனது சகோதரியின் மகனைத்தூக்கி தாலாட்டுப் பாட்டுப்பாடி கண்ணுறங்கச் செய்ய வைப்பதாக அடிக்கடி கூறுவார். இவ்வாறு பாசமாகவும், செல்லமாகவும் வளர்த்ததாக அடிக்கடி கூறுவார். இவ்வாறு பாசமாகவும், செல்லமாகவும் பலராலும் வளர்க்கப்பட்ட அன்னார் தமது ஆரம்பக் கல்வியை பிறந்த ஊர்ப்பாடசாலையான மெதடிஸ்த மிஷன் பாடசாலையிலும், இடைநிலைக்கல்வியை மூதூர் புனித அந்தோனியார் வித்தியாலத்திலும் பயின்று S.S.C. பரீட்சையிலும் சித்தியடைந்தார். இப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்ததன் பயனாக ஆசிரியத் தொழில் இவருக்குக் கிடைக்கப் பெற்றது எமது ஊரின் பெரும்பாக்கியம் என்றே கூறலாம். எமது ஊரின் மூத்த ஆசிரியராக இருந்தமை ஊருக்கே பெருமை என்றுதான் கூற வேண்டும். இவருக்கு மட்டுமல்ல எனது தந்தையின் இன்னுமொரு சகோதரியின் மகனான இராசதுரை என்பவருக்கும் ஆசிரியத்தொழில் கிடைத்தது. ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக வைத்திய வசதிகள் குறைவாக இருந்த அந்த நேரத்தில் கடும் காய்ச்சலில் பீடிக்கப்பட்டு அவர் உயிரிழந்து விட்டார்.

அமரர் திரு.கா. ஜீவரெட்டிணம் ஐயா அஅவர்கள்தான் கல்வி கற்ற பாடசாலைகளான சேனையூர் மெதடிஸ்த மிஷன் பாடசாலை மூதூர் புனித

அந்தோனியார் வித்தியாலயம் போன்றவற்றிலும் திருகோணமலை பெருந்தெரு விக்னேஸ்வரா மகாவித்தியாலயம் சேனையூர் மகா வித்தியாலயம் போன்ற பாடசாலைகளிலும் ஆசிரியத்தொழிலை மிகச்சிறப்புடன் ஆற்றி ஏராளமான மாணவர்கள் வாழ்க்கையில் மெலோங்கக் காரணமாக இருந்த உத்தமர். தற்போது கட்டைபறிச்சான் விபலானந்த வித்தியாலயம் என அழைக்கப்படும் சேனையூர் மெதடிஸ்த் மிஷன் பாடசாலை, மூதூர் புனித அந்தோனியார் வித்தியாலயம், (திருகோணமலை புறநகர்ப் பாடசாலையான தற்போது விபலானந்தாக் கல்லூரி என அழைக்கப்படும் திருகோணமலை மேற்கு தமிழ் மகா வித்தியாலயம் போன்றவற்றில் அதிபராகக் கடமையாற்றி அப் பாடசாலைகளின் கல்வி வளர்ச்சியில் தடம் பதித்தவர். திருகோணமலை கோணேஸ்வரா வித்தியாலத்தில் பல வருடங்கள் பிரதி அதிபராகக் கடமையாற்றி மாணவர்களிலும், ஆசிரியர்களினதும் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர். திருகோணமலை இந்துக்கல்லூரியும் கோணேஸ்வராக் கல்லூரியும் இணைக்கப்பட்டுத் தேசிய பாடசாலையாகத்தர முயர்த்தப்பட்டபோது உதவி அதிபராகக்கடமையாற்றி பாடசாலையின் ஒழுங்கிற்கும், மாணவர்களது ஒழுக்கத்திற்கும் பொறுப்பாய் இருந்து மாணவர்களது வாழ்க்கையை வளம்படுத்தி இருக்கின்றார். இவ்வேளையில் கல்விப் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1968-1972 காலம் வரை அன்னார் சேனையூர் மகாவித்தியாலத்தில் (தற்போது சேனையூர் மத்திய கல்லூரி) பணியாற்றிய போது அவரிடம் கல்விகற்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. 6ஆந் 7ஆந் தரங்களில் சரித்திரம், குடியியல் ஆகிய இரண்டு பாடங்களும் எமக்கு அவரால் கற்பிக்கப்பட்டது. சரித்திரப்பாடம் என்பது மனதில் பதிய வைக்கப்படவேண்டிய நிகழ்வுகள் பல உள்ளதால் அநேகமான மாணவர்களுக்கு கசப்பான ஒரு பாடமாகவே அமைந்தது. அத்தகைய பாடத்தை மாணவர்களின் மனதில் பதியக்கூடியவகையில் சாமர்த்தியமாகக் கற்பித்தார். அதேபோல் குடியியல் பாடமும் நடைமுறை விடயங்கள் பல அறிந்திருக்க வேண்டிய பாடம். பல தேடல்கள் மூலம் மாணவர்களின் மனதில் பதியக்கூடிய விதத்தில் மிகவும் சுவாரசியமாகக் கற்பிப்பார். மேலும் இந்த இரு பாடங்களும் கடைசி இரு பாடவேளைகளிலும் இடம்பெறும். பசி மயக்கம், களைப்பு மிகுந்த அவ்வேளையில் இவற்றைப் போக்கத்தக்க வகையில் பல தந்திரோபாயங்களைப் பயன்படுத்தி, மாணவர்களைச் சறுசறுப்பாக்கி கற்பிப்பது ஆசிரியத்தொழிலில் அவருக்குள்ள வினைத்திறனை

எடுத்துக்காட்டும் மாணவர்களிடம் அன்பாகப்பழகுவார். அதேநேரம் கண்டிப்பும் நிறைந்தவர். மாணவர்கள் தவறுசெய்யும் போது தண்டிப்பதற்கும் தவறமாட்டார். தனது சக ஆசிரியர்களுடனும், மாணவர்களுடனும் எப்பொழுதும் சமூகமான நல்லுறவைப் பேணிக் கொள்வார். நேரான வகிடு இழுத்து வாரிவிடப்பட்ட கேசம். எப்போதும் சிரித்த முகம். வெள்ளை மேற்சட்டை, வேட்டி. தனக்கே உரித்தான பாணியில் உரையாடல்கள். இதுதான் எனது பாடசாலைப்பருவத்து அமரர் அவர்களின் தோற்றம். இதனால் எல்லோர் மனதிலும் இடம் பிடித்த ஓர் ஆசிரியராக அவர் திகழ்தார்.

ஆன்மீக ரீதியிலும் மாணவர்களையும், சமூகத்தையும், நல்வழிப் படுத்தக்கூடிய விதத்தில் செயற்கரிய செயல்களைச் செய்திருக்கின்றார். நான் சிறுபிள்ளையாக இருந்தபோது கட்டைபறிச்சான் கற்பகவிநாயகர் ஆலயத்தில் வெள்ளிக்கிழமைகள் தோறும் மாலைவேளையில் இடம்பெறும் கூட்டுப்பிரார்த்தனைக்குத் தவறாது செல்வேன். இதனை ஒழுங்குபடுத்தி நடாத்துபவர்கள் அமரர் அவர்களும், எனக்குக் கல்விக்கறிபித்த இன்னுமொரு ஆசான்திரு.செ.விபுணசேகரம் ஐயா அவர்களுமாவார். மாணவர்களைப் பிரதிவெள்ளிக்கிழமைதோறும் கோயிலுக்கு வரச்செய்வது, அவர்களுடைய பாதுகாப்பு, திருமுறைகளை ஒழுங்காக ஓதச்செய்வது போன்றவற்றை இவர்கள் முன்னின்று வழிநடத்திச் செல்வார்கள். அத்துடன் கட்டைபறிச்சான் கற்பகவிநாயகர் ஆலயம் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட்ட வேளையில் கூடுதலான நிதிப்பங்களிப்பை இவருடைய குடும்பம் செய்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டு, திருவிழா நடந்தவேளையில் அழகான சித்திரத்தேரினைக் கோயிலுக்கு வழங்கித் தேர்த்திருவிழாவினையும் இவரது குடும்பம் முன்னின்று நடாத்திவருகின்றமையும் சமூகத்திற்குச் செய்த நற்பணி என்றே கூறலாம்.

அன்னார் மூதூர் புனித அந்தோனியார் பாடசாலையில் கல்வி கற்பித்த வேளையில் அவருடைய குடும்பத்தினர் மூதூர் நகரிலுள்ள வீட்டில் குடியிருந்தார்கள். அவ்வேளையில் எமது ஊரிலிருந்து மூதூருக்குச் செல்லும் உறவினர்களுக்கு அவரது வீடு இளைப்பாலும் ஓரிடமாகத்திகழ்ந்தது. அப்போது நாங்கள் க.பொ.த.(சா) பரீட்சை எழுதுவதற்காக மூதூர் நகருக்குத்தான் செல்வோம். போக்குவரத்து வசதிகள் இல்லாத அவ் வேளையில் மூதூர் நகருக்கு நடந்துதான் செல்வோம். பரீட்சை நடைபெறும் காலம் மழைகாலம், அம் மழையில் நனைந்து செல்லும்போது இவர்கள் வீடுதான் எங்களுக்கு கைகொடுத்து உதவும். தேநீர் தந்து உபசரிப்பதுடன்

திருமிகு. காளியப்ப ஜீவரெத்தினம்

ஜீவகம் | 43

சில வேளைகளில் காலைச்சாப்பாடும் தரப்படும். 1985 ஆம் ஆண்டு எமது பிரதேசத்தில் ஏற்பட்ட அசாதாரண நிலையில் இடம்பெயர்ந்து திருகோணமலைக்குச் சென்ற வேளைகளிலும் இவர்களது குடும்பம் உற்றார், உறவினர்கள் திருகோணமலைக்குச் செல்லும் போது உபசரிக்கும் பண்பினைக் கைவிடவில்லை. விருந்தோம்பல் பண்பிலும் அன்னாரும் குடும்பத்தினரும் சிறந்து விளங்கியமை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது.

நான் இடமாற்றம் பெற்று திருகோணமலை நகருக்கு வந்தவேளையில் அமரர் அவர்களுடன், அவரது தலைமையில் பரீட்சைக்கடமைகளில் ஈடுபடக்கூடியவாய்ப்புக் கிடைத்தது. மிகவும் நேர்த்தியாக எவ்வித குறைகளும் இல்லாமல் பரீட்சைக் குழுவினரை வழிநடத்திச் செல்வதுடன் பரீட்சைக் கடமைகளையும் சிறப்பாகச் செய்வது முடிப்பார். மண்டப ஒழுங்கு விடயத்தில் மிகவும் அவதானமாகச் செயற்படுவார். மேசை, கதிரைகள் நேராக இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக கயிறு கட்டி அதனை நேர்ப்படுத்துவார். பரீட்சை மேற்பார்வைக்காக வரம் மேலதிகாரிகள் இவரது பரீட்சைக் கடமை களைப் பார்த்து பாராட்டிச் செல்வார்கள். அன்னாரது வழிநடத்தல்கள் பிற்காலத்தில் நான் பரீட்சைக் கடமைகளில் ஈடுபடும்போது அக்கடமைகளை நேர்த்தியாகச் சிறப்பாகச் செய்வதற்கு வழிகாட்டியாக அமைந்திருக்கின்றது என்று கூறுவதில் பெருமை அடைகின்றேன்.

இல்லறவாழ்வின் பயனாக அன்னாரும் அவர்மனைவிக்கும் நான்கு பிள்ளைகள் கிடைக்கப்பெற்றமை இறைவனின் அருளாகும். பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதையாக வாழ்ந்தவர் அவர்மனைவி. இவர்கள் செய்த நற்செயல்களின் விளைவாக நான்குபிள்ளைகளும் சமூகத்தில் சகலராலும் மதிக்கத்தக்க வகையில் தமது குடும்பத்துடன் சந்தோஷமாக வாழ்கின்றார்கள். பேரப்பிள்ளைகளுடன் சந்தோஷமாக வாழவேண்டிய நிலையில் அன்னாருக்கு இறப்பு என்பது ஏற்படுள்ளது. இறப்பு என்பது எல்லோருக்கும் இயற்கையானது. அதனை எவராலும் தடுக்க முடியாது. தனது டும்பத்தை மேனிலைக்கு உயர்த்திய மனதிருப்தியுடன் அன்னார், இறைபதம் எய்தியுள்ளார். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தி அடைய இறைவனைப் பிரார்த்தனை செய்கின்றோம். ஓம் சாந்தி.

திருமதி. சுலோச்சனா ஜெயபாலன்

முன்னாள் அதிபர்

தி/ஸ்ரீ/சண்முக வித்தியாலயம்.

அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்

திரு.காளியப்பு ஜீவரெத்தினம் அவர்கள் காலமாகிய செய்தி எனது காதுகளுக்கு எட்டியபோது என்னை நானே மிகவும் நொந்து கொண்டேன். ஏனெனில் சில காலமாக அவர் சுகவீனமுற்று இருந்தபோது அவரைச் சென்ற பார்க்க வேண்டும் என்று பலமுறை நினைத்தும் வேலைத்தொல்லைகளின் காரணமாக அந்த வாய்ப்பு கைகூடாமல் போய்விட்டது. இந்நிலையில் அவருடைய மறைவுச்செய்தி என் மனதை வெகுவாக அரித்தது. 1970 ம் ஆண்டு எனது முதல் ஆசிரிய நியமனத்திற்காக மூதூர் சென்ற வேளையில்தான் அமரர் கா.ஜீவரெத்தினம் அவர்களது தொடர்பும் உறவும் எனக்கு ஏற்பட்டது. நீண்ட காலமாக நான் பழகி வந்தேன். அமரர். கா. ஜீவரெத்தினம் அவர்கள் மிகவும் அடக்கமான அமைதியான நிதானமான ஒரு மனிதர். கல்வி வாழ்க்கை யிலும் சமூகத்தொடர்புகளிலும் பரபரப்பில்லாமல் உயர்ந்த பண்புகளோடு வாழ்ந்த ஒரு மனிதராகத்தான் அவரை நான் கண்காணிக்கின்றேன். எந்த மனிதருக்கும் அவர் துன்பத்தை ஏற்படுத்தியதாக நான் அறியவில்லை.

அவரது கல்விச்சேவையின் இறுதி நான்கு வருட காலத்தில் அவரோடு சேர்ந்து பணியாற்றக் கூடிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்திருந்தது. இ.க.ச.புரீ கோணேஸ்வரா இந்துக் கல்லூரியில் நான் பணியாற்றியபோது இடைநிலை வகுப்புகளின் பகுதித் தலைவராக கடமையாற்றிய அமரர் கா.ஜீவரெத்தினம் அவர்கள் சில சந்தர்ப்பங்களில் மாணவர்களின் ஒழுங்குகள், கட்டுப்பாடுகள் தொடர்பாக சில அறிவுரைகளை எனக்கு வழங்கியிருந்தார். சில பாடசாலைகளில் அதிபராகவும் பிரதி அதிபராகவும் கடமையாற்றிய அனுபவமுள்ள ஒரு மூத்தவர் என்ற வகையில் அவரது அறிவுரைகளை நானும் கேட்டு நடந்துள்ளேன்.

பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியராக 1959ம் ஆண்டில் பெருந்தெரு மெதடிஸ்த மிஷன் பாடசாலையில் தனது முதலாவது நியமனத்தை

ஏற்றுக்கொண்ட அமரர் கா. ஜீவரெத்தினம் அவர்கள் மூதூர் புனித அந்தோனியார் வித்தியாலயம், சேனையூர் மகாவித்தியாலயம் ஆகிய பாடசாலைகளில் 1972ம் ஆண்டு வரை ஆசிரியராகப் பணியாற்றி விட்டு அதன் பின்னர் அதிபர் சேவைக்குரிய தரத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு இளக்கந்தை அரசினர் தமிழ் கலவன் பாடசாலையில் அதிபராகக் கடமையேற்றார். தனது சொந்த ஊரான கட்டைபறிச்சானில் விபுலாநந்த வித்தியாலத்திலும் நான்கு வருடங்கள் அதிபராகக் கணியாற்றினார். பின்னர் திருகோணமலை மேற்கு தமிழ் மகா வித்தியாலயம், மூதூர் புனித அந்தோனியார் வித்தியாலயம், கோணேஸ்வர வித்தியாலயம் ஆகிய பாடசாலைகளில் பிரதி அதிபராகவும் கடமையாற்றி, இறுதியாக இ.கி.ச.ஸ்ரீ கோணேஸ்வரா இந்துக் கல்லூரி- தேசிய பாடசாலைகளிலும் பகுதித்தலைவராக கடமையாற்றி 1996இல் சேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார்.

கல்விச்சேவைக்கப்பால் சமூக ஊடாட்டங்களும் அன்னாருக்கு இருந்தது. தனது இளமைக் காலத்திலேயே தனது கிராமத்தில் ஸ்ரீ முருகன் சனசமூக நிலையம், ஸ்ரீ முருகன் விளையாட்டுக்கழகம் என்பவற்றை அமைத்து செயற்பட்டார். அமரர் அவர்கள் சிறந்த கரப்பந்தாட்ட வீரனாகவும் திகழ்ந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பிள்ளைகளின் ஆன்மீக நாட்டங்களுக்கு வழிசெய்யும் முகமாக அரசடிப் பிள்ளையார் ஆலயத்தில் கூட்டு வழிபாடுகளையும் செய்து நடாத்தியுள்ளார்.

அன்னார் தன்னுடைய எல்லாப் பிள்ளைகளையும் கல்வியால் உயர்த்தி அவர்களுக்கு நல்ல வாழ்க்கையும் அமைத்துக் கொடுத்தார். அன்னாருடைய மறைவு அவரது குடும்பத்தவருக்கும், உறவினர்களுக்கும் இழப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தாலுங்கூட அவர் இன்ற பலருடைய நெஞ்சங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார் என்பதே உண்மையாகும். அவரது முப்பத்தியேழு வருட நீண்ட கல்விச் சேவையின் போது அவரால் வழிகாட்டப்பட்ட ,உயர்த்திவிடப்பட்ட அவரது மாணவர்கள் அன்னாரை என்றும் நினைவில் வைத்திருப்பர். அவரது நிதானமும், பக்குவமும், அடக்கமும் அவரை என்றும் எவரிடத்திலும் உயர்ந்த இடத்திலேயே வைத்திருக்கும். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சி. தண்டாயுதபாணி

முன்னாள் அதிபர்

இ.க.ச.ஸ்ரீ.கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரி, திருகோணமலை.

வசீகர சிரிப்பழகன்

கானா. காவன்னா. வானா என மூன்று ஜீவரெட்ணம் சேனையூரில் மத்திய கல்லூரியில் 1968 - 1972 வரை நான் கடமை ஆற்றிய காலப்பகுதியில் சேவையாற்றினர் அது ஒரு பொற்காலம். ஆற்றோரத்தில் கா.ஜீவரெட்ணம் அவர்களின் வீடு இருந்தது. இறால் அதிகம் பிடிபடும். பாடசாலை விட்டதும் அவருடன் சென்று சாப்பிடுவோம். விசீகர சிரிப்பாலும் அரவணைத்து உபசரிப்பதிலும் உன்னதமானவர். நல்லதொரு ஆசிரியர். அதிபர், வழிப் படுத்துபவர் என அருங்குணங்களை கொண்டவர். மனிதம் போற்றும் உத்தமர். அவர் பிரிவால் துயரமும் குடும்பத்தாருக்கு எனது துயரினை பகிர்க்கின்றேன். நண்பரின் இழப்பு இணையற்றது. அஞ்சலிக்கின்றேன்.

கேணிப்பித்தன் அருளானந்தம்

முதுாரின் மூத்த நாயகன்

முதுாரின் மூத்த நாயகனாகவும் கல்வித் துறையில் கலங்கரை விளக்காகவும் விளையாட்டுத் துறையில் நல் வீரனாகவும் உறவுகளின் இணைப்புப் பாலமாகவும் நேரிய நிமிர்ந்த பார்வையும் நல்ல இறை சிந்தனையும் அனைவராலும் போற்றுதற்குரிய சிறந்த பண்பாளராகவும் இளம் பராயம் தொடங்கி இன்று வரை பலர் மத்தியில் என்றும் நீங்காத நினைவலைகளாகத் திகழும் உங்களை மாதங்கள் பல ஓடி மறைந்தாலும் மறக்கத் தான் முடியுமா? மச்சான்.

உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கின்றோம்.

மச்சான் / தங்கை

திரு. திருமதி. சுந்தரலிங்கம்

கண்ணியமிக்க கனவான்

எமது நெருங்கிய உறவினரும் மதிப்புக்குரிய ஆசானுமாகிய அமரர் திருமிகு காளியப்பு ஜீவரத்தினம் அவர்கள் மனதை விட்டகலா மாமனிதர்.

ஆரம்ப வகுப்புகளில் சேனையூர் மகாவித்தியாலயத்தில் நாங்கள் கல்வி கற்றபோது சிறந்த ஆளுமையுடனும் கருணை உள்ளத்துடனும் பழகியவிதம் எல்லா மாணவர்களையும் கவர்ந்ததில் வியப்பில்லை. கற்பித்தலில் மட்டுமின்றி விளையாட்டு, சாரணியம், சிரமதானம், சமய வழிபாடுகளில் மாணவர்களை ஈடுபடுத்தி நல்வழிகாட்டினார். வறுமையுடன் கூடிய, படிப்பறிவற்ற மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த இக்கிராமத்தில் கல்வியின் மகத்துவம் பற்றி அறிந்து அதனைச் செயற்படுத்திய மூத்த குடிமகன்களில் இவரும் ஒருவர்.

படித்த, அழகிய, வெள்ளை இளைஞனாக, வெள்ளை வேட்டியுடனும் வெள்ளைச் சட்டையுடனும் ஊரில் பவனிவந்த இவர் ஊரையும் ஊர் மக்களையும் பொருளாதாரத்திலும் கல்வியிலும் முன்னேற்ற வேண்டும் என்ற சிந்தனையுடன் திட்டமிட்டு செயற்பட்டவர்.

ஊரில் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம், சனசமூக நிலையம் என்பவற்றை அமைத்து அரசாங்கத்தில் பதிவுசெய்து பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள் சேகரித்து இளைஞர்களையும் மாணவர்களையும் படிப்பதற்கான சூழலையும் விருப்பத்தையும் உத்வேகத்தையும் உருவாக்கியவர்.

இந்து இளைஞர் மன்றத்தின் மூலம் கிராமத்தின் சமய வழிபாட்டு முறைகளை நிரற்படுத்தியவர். விளையாட்டுக் கழகங்களினூடாக கிராமத்து இளைஞர்களை எப்போதும் உற்சாகமுடையவர்களாக நடக்கச் செய்தவர். பேச்சிலும் நடத்தையிலும் கண்ணியமானவர். காண்போரையெல்லாம் முறைசொல்லி அழைத்து அமைதியாக உரையாடும் பண்புடையவர்.

உதவி தேவைப்படுவோர் கேட்காமலேயே தாமாக முன்வந்து உதவுகின்ற இரக்க குணமுடையவர். ஒழுக்கம், பண்பாடு என்பவற்றை

தான் மட்டுமின்றி தன் சூழலிலுள்ள எல்லோரும் இதைப் பின்பற்றி நடக்க வேண்டும் என்று கண்டிப்புடன் செயற்பட்டவர். பாடசாலை மாணவர்கள் மட்டுமல்ல, தன் குடும்பத்தவரும் கூட இவைகளைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்ற சிந்தனையுடையவர்.

இவருடைய சொந்த விருப்பத்தின் பேரில் மூதூரில் காணிவாங்கி, வீடுகட்டி அங்கேயே குடும்பத்தோடு வாழத் தொடங்கினார். எமது கிராமத்தில் முதன்முதலாக மோட்டார்க்கார் வாங்கி உபயோகித்தவர் இவர்தான்.

இவர் பிள்ளைகள் மூதூர் புனித அந்தோணியார் மகாவித்தியாலயத்தில் கல்விகற்றுக் கொண்டிருந்தனர். அக்காலத்தில் அமரர் அவர்களும் அப்பாடசாலையில் கற்பித்துக்கொண்டிருந்தார்.

நாட்டுப் பிரச்சினை காரணமாக இவர்களால் தொடர்ந்து மூதூரில் வாழமுடியவில்லை. இவர்களது மூதூர் வீடு பிரச்சினை காரணமாக முற்றாக எரிக்கப்பட்டது. தம் சொந்த ஊரான கட்டைப்பறிச்சானுக்கு இடம்பெயர்ந்தனர்.

தன் பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சி கருதி திருக்கோணமலையில் வாடகைக்கு வீட்டுடுத்து வாழத்தொடங்கினார். தன் பிள்ளைகள் மட்டுமன்றி தன் நெருங்கிய உறவினர்களின் பிள்ளைகளும் கல்வியில் முன்னேற வேண்டுமென எண்ணி திருக்கோணமலைக்கு அவர்களை வரவழைத்து வாடகைக்கு வீட்டைப்பெற்று கற்பித்து ஆளாக்கினார்.

அமரர் அவர்கள் தனிப்பிள்ளையாக அவரது பெற்றோரால் அன்பாகவும் பண்பாகவும் ஆளுமையுடவராகவும் வளர்க்கப்பட்டதனால் ஊரில் அனைத்துச் செயற்பாடுகளுக்கும் முன்னின்று செயற்பட்டதோடு மனையாளைக் கைப்பிடித்த வீட்டிலும் அவரது ஆளுமையை வழங்கத் தவறவில்லை. அக்குடும்பத்தில் எல்லோருக்கும் தந்தைபோன்று வழிகாட்டியாகச் செயற்பட்டு அக்குடும்பத்தின் தலைவனாகவும் திகழ்ந்தவர்.

இவருடைய பிள்ளைகளும் மருமக்களும் பேரப்பிள்ளைகளும் கல்வி கற்று இன்று நல்ல நிலையில் வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கின்றமை இவருடைய நற்சேவைக்குக் கிடைத்த பரிசேயாகும். தன்னுடைய இறுதிக் காலத்தில் கட்டைப்பறிச்சான் கற்பக விநாயகர் ஆலயத்திற்கு அழகிய சித்திரத்தேர் செய்து அன்பளிப்புச் செய்துள்ளார். இந்த நன்கொடைச் சம்பவம் ஊர்மக்களிடையே இவருக்கு நல்ல பெயரைச் சம்பாதித்து

கொடுத்துள்ளது. ஆலய வீதியில் இவர் செய்த தேர் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்வரை ஆண்டாண்டு காலமாக இவரின் பெயரும் நிலைத்து நிற்கும். அவர் திருநாமமும் வாழ்ந்து கொண்டோனிருக்கும். இந்த வகையில் கொடை வள்ளலும் கண்ணிய வானுமாகிய இவரது ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்தித்து அஞ்சலித்து நிற்கின்றோம். அன்னாரின் குடும்பத்தாருக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங் களைத் தெரிவித்து அவர்களது கவலையிலும் பங்கெடுத்துக் கொள்கிறோம்.

திரு. விநாயகமூர்த்தி நவரெத்தினராஜா
(ஓய்வுநிலை அதிபர்)

திருமதி. நவஜோதி நவரெத்தினராஜா
(ஓய்வுநிலை ஆசிரியை)

காலநதியொன்று கடல்சேர்கிறது...!

வைகாசிக் காற்று வந்து
பொய்பேசிப் போவதென்ன...
ஆனி பிறக்கையில் - சிந்தை
ஆடிப்போனதென்ன...

கட்டைபறிச்சான் ஈன்றுவைத்த
கல்வி முகிழ்ப்பொன்று
காணாமல் பேனதென்ன...
மாசறு பொன்னொன்று
மண்ணிறங்கிப் போனதென்ன...

சீவரெத்தினம் ஐயா - எங்கள்
சீவன்பறித்துப் போனீரே..

காற்றும் விறைத்து
கடுஞ்சேதி சொல்லியதோ..
வானும் இறுகிக்கொள்ள
வன்கோடை குளறுதையா...

ஆற்றோரச் சரவண்டை
அடுத்தடுத்து மலர்தூவி
ஐயா நின் பாதத்தில்
ஐந்திதழும் சோருதையா..

அனிச்சம் பூச்சொரியும்
அரசடியான் முன்றலிலே
ஆறி அமர்ந்திருந்த
அழகு நின்றாடுதையா...

கட்டி யாரும் ஆண்டுவிடா
கொட்டியாரப் பூமியிலே..
முதல் தேரை இழுத்துவந்த
முதல்வன் கை
ஓய்ந்ததேனோ...?

வாழ்க வாழ்கவென்
வாழ்த்திய குரலெங்கே...?

வானெட்டும் புகழ் பரப்பும்
வசந்த மலரெங்கே...?
பன்முறுவல் பூத்திருந்த - அந்தப்
புண்ணிய நதியெங்கே...?
கண்ணியவான் கனவான்
கொட்டுண்டு போனதெங்கே...?

மாசிலாப் பணிகண்ட
ஆசிரியப் பெருந்தகை
வாசம் உலர்த்தி
வாடி உதிர்ந்ததென்ன...

ஆயிரம் பெளர்ணமிகள்
அலங்கரித்த பூவுடல்
ஆருக்குள் சொல்லாமல்
அகலப் போவதென்ன..

காலநதியொன்று
கடலில் சேர்கிறது...
ஆலம் அருந்தியவன்
பாதம் சேர்கவென்று...
தோலுடை கழற்றி - உயிரொன்று
தூய்மை பெறுகிறது...
ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி!!

கொட்டிய ஆரன்

இலங்கை வித்தியா பகுதி

பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்
தர்த்தரப்பத்திரம்

(ஆரம்ப, வரிசை)

கிளிய்யு ஜிவரத்தினம்

பெடக்கோய் பிரதீணம்
9.1.56 த நிதி தொகை 91/12.57 த நிதி வரைக்கும் பயிற்றப்பட்ட

யறிதிறமும் மனைவருகைய ஊடகப் பட்டினம்
மதறெய்தித்தகு அறிவினை 1958 ஃ சூன் 10, ஜூன் 1, த நிதி
தொகை 274/57/53 ம இலக்கத்தொகை இணைப்பம் வகுப்பு

தாரதயத்திம் ஊர்க்கப்படுமறுமைய பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியைப் பதிகு வெத்தகுத் தகுதி
அமைபவரெழும் இத்தகை அத்தகப்படுமுகத்தகயணினறது.

P. Sene
வித்தியாபதி அறிதன்,
வித்தியாபதி க்கூக.

செழுப்ப, 20. 10. 1959

இலங்கை, வித்தியா பகுதி

பெடக்கோய் பிரதீணம்

ஆசிரியர் பயிற்றிக் கல்விக்காய்ப் பகுதிக்கயும்
செயற்குக்கத்தகக் கோவைவகுமைய கிளிய்யு ஜிவரத்தினம்

சமயக்கள்

1957 ஆம் ஆறாறு தகத்தகட்ட ஆசிரியர் பயிற்றிக் கல்விக்கயின இறக்கிப் பட்டினமெயிம்
மேற்க்குணும் மடக்கக்கிம் தெயிற் சித்திப்பகத்தகர்:

1. கல்விக்க கோள்கை
2. கல்வி கயணும்
3. (அ) தயிற்றப் பரணை
(ஆ) தயிற்ற இலக்கக்கெயம்
4. ஊணகார்த்தம்
5. (அ) உடத பயிற்றிக் கல்வி
(ஆ) பெரும விஞ்சணம்
(தொடர்பு கோகை)
6. ஊணகார்த்தம்
(அ) தொய்யிப்பி
(ஆ) சூணகார்த்தம்
7. ஊணகார்த்தம்
8. (அ) கல்விக்க
(ஆ) சித்திப்பம்
(ஆ) ஊணகார்த்தம்
9. (அ) இயக்க முகை மடக்கக்கை
(ஆ) வெய்யுணகார்த்தம்
(ஆ) கல்விக்க கல்விக்க கல்விக்க
10. (அ) கல்விக்க
(ஆ) கல்விக்க
11. கல்விக்க கல்விக்க கல்விக்க
12. கல்விக்க கல்விக்க கல்விக்க

S. Sengalingam
அறிதன்,
வித்தியாபதி க்கூக.

1959 ம ஆணை - ஊணகார்த்தம் 12. த நிதி
பெடக்கோய் - ஆசிரியர் பயிற்றிக் கல்விக்க

சேவை விவரம்

பாடகாலையின் பெயர்	தகவலம் : தலைமை ஆசிரியர் அல்லது உதவி ஆசிரியர்	நியமனத் திகதி	விடுய திகதி	விடுயதற்குக் காரணம்	குறையைக்காரணம் அல்லது அரசினர் பாடகாலையத் தலைமை ஆசிரியரின் கட்டுப்பாட்டம்
70வதுதொகுதி 106. 107 உத்தரவு பாடகாலையர்	உதவி ஆசிரியர்	11. 5. 59	30. 11. 60	Long leave	Suleka
திருச்சிவகாமசுந்தரி	உதவி ஆசிரியர்	1. 12. 60	31. 12. 62	Long leave	
திருச்சிவகாமசுந்தரி	உதவி ஆசிரியர்	1. 1. 63	31. 12. 63	Long leave	
திருச்சிவகாமசுந்தரி	உதவி ஆசிரியர்	1. 1. 64	31. 1. 71	Long leave	
திருச்சிவகாமசுந்தரி	உதவி ஆசிரியர்	1. 2. 71	26. 3. 72	பதவியை விட்டுக் கொடுத்தல்	
திருச்சிவகாமசுந்தரி	உதவி ஆசிரியர்	27. 3. 72	31. 12. 75	கிடம் கொடுத்தல்	
திருச்சிவகாமசுந்தரி	உதவி ஆசிரியர்	1. 1. 76	31. 5. 79	கிடம் கொடுத்தல்	
திருச்சிவகாமசுந்தரி	உதவி ஆசிரியர்	1. 6. 79	30. 1. 82	கிடம் கொடுத்தல்	
திருச்சிவகாமசுந்தரி	உதவி ஆசிரியர்	21. 01. 82	14. 02. 84	கிடம் கொடுத்தல்	
திருச்சிவகாமசுந்தரி	உதவி ஆசிரியர்	15. 02. 84	31. 12. 91	கிடம் கொடுத்தல்	
திருச்சிவகாமசுந்தரி	உதவி ஆசிரியர்	01. 01. 92	28. 02. 93	இந்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில்	
திருச்சிவகாமசுந்தரி	உதவி ஆசிரியர்	1. 03. 93	15. 12. 96	உயர்வு விடுதி	

மண்துறை சான்றோன்

ஆசிரியப் பெருந்தகை
திருமிகு. காளியம்பு ஜீவரெத்தினம்

வகிபெடுத்த நெற்றியும்
வண்ணம் மாறா புன்னகையும்
எண்ணத்தில் எப்போதும்
நல் வழிச் சிந்தனையும்
எங்கள் ஆசானின்
அறிவார்ந்த அடையாளம்

கல்வியில் பெரியோன் நீ
காலமெல்லாம் தமிழோன் நீ
சொல்லினில் வல்லோன் நீ
சுவைபட வாழ்ந்தோன் நீ
புன்னகையில் மன்னன் நீ
புகழுக்கும் நிகர் நீ

சரவண்டம் பூ பூத்திருக்கு
பணிவெல்லாம் படர்ந்திருக்கு
சாலையெல்லாம் சொரிஞ்சிருக்கு
எங்கள் தங்க மகன் போனதெங்கே

—பாலசுருமார்